

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564)
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
The Evaluation of Doctor of Arts Program in Communicative
Thai as a Second Language (New Program 2021),
Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University

จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ
พัชรินทร์ บุรณะกร
วีรวัฒน์ อินทรพร

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2567

ชื่อเรื่อง	การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พุทธศักราช 2564) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
คณะผู้วิจัย	จันทร์สุตา ไชยประเสริฐ พัทรินทร์ บุรณะกร และ วีรวัฒน์ อินทรพร
สถาบัน	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีที่พิมพ์	2568
สถานที่พิมพ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำนวนหน้างานวิจัย	100 หน้า
คำสำคัญ	ประเมินหลักสูตร / ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต
ลิขสิทธิ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การวิจัยประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) โดยใช้รูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) ครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต รวมถึงการสำรวจความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้เรียนในอนาคต (จบปริญญาโทแล้ว) ศิษย์ปัจจุบัน อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ รวม 71 คน ทั้งในประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท (Context): หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเอกลักษณ์ด้านจีนศึกษาของมหาวิทยาลัยในระดับสูง มุ่งเน้นการผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไทย-จีน สอดคล้องกับปณิธาน "เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม" และความต้องการบุคลากรในยุคประชาคมอาเซียน ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) คณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก ร้อยละ 100 และได้รับคะแนนประเมินความพึงพอใจจากนักศึกษาในระดับมากที่สุด (5.00) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้พบว่าระบบห้องสมุดออนไลน์ (MS Teams) และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความพร้อมและเพียงพอต่อการค้นคว้าในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการ (Process): มีระบบการบริหารจัดการตามกรอบ TQF ที่เข้มแข็ง จุดเด่นที่สำคัญคือการทำคำปรึกษาที่ใกล้ชิด (5.00) และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงผ่านการออกภาคสนาม (Fieldwork)

ทุกภาคการศึกษา เพื่อสร้างทักษะการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้านผลผลิต (Product) บัณฑิตสำเร็จ การศึกษาตามแผนร้อยละ 100 มีอัตราการได้งานทำร้อยละ 100 โดยเข้าสู่ตำแหน่งอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยชั้นนำของจีนและตำแหน่งบริหารในภาคเอกชน บัณฑิตมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นคือความ ขยันอดทนแบบจีนผสมผสานความอ่อนน้อมแบบไทย และมีสมรรถนะการวิจัยระดับสูงเป็นที่ยอมรับ ของผู้ใช้บัณฑิตในระดับมากที่สุด (4.80) ด้านความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่วนใหญ่ต้องการ ให้ปรับปรุงชื่อปริญญาเป็น "ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต" (Ph.D.) เพิ่มทักษะการเขียนบทความวิจัยระดับ สากล และเสริมสมรรถนะวิชาชีพด้านการเป็นล่ามและการแปลไทย-จีนข้อเสนอแนะ หลักสูตรควร ดำเนินการปรับปรุงในปี พ.ศ. 2569 โดยมุ่งเน้นการออกแบบย้อนกลับ (Backward Design) เพื่อกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) ที่สะท้อนสมรรถนะสากล การบูรณาการเทคโนโลยี AI ในงานวิจัย และการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าระดับนานาชาติเพื่อความยั่งยืนของหลักสูตร

Title: Curriculum Evaluation of the Doctor of Arts Program in Communicative Thai as a Second Language (New Program 2021), Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University

Researchers: Jansuda Chaiprasert, Phatcharin Buranakon, and Weerawat Intaraporn

Institution: Huachiew Chalermprakiet University

Publication Year: 2025

Place of Publication: Huachiew Chalermprakiet University

Source of Full Report: Huachiew Chalermprakiet University

Total Pages: 100 pages

Keywords: Curriculum Evaluation / Doctor of Arts

Copyright: Huachiew Chalermprakiet University

ABSTRACT

Curriculum Evaluation of the Doctor of Arts Program in Communicative Thai as a Second Language (New Program 2021), Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University. This research aims to evaluate the Doctor of Arts Program in Communicative Thai as a Second Language (New Program 2021) using Stufflebeam's CIPP Model, encompassing four dimensions: Context, Input, Process, and Product. The study also investigates stakeholder needs to enhance the curriculum in accordance with Outcome-Based Education (OBE) principles. The sample group consisted of 15 experts, faculty members, and current students; 24 graduates; and 15 employers. Furthermore, focus group discussions were conducted with a total of 71 stakeholders from various institutions across both the Kingdom of Thailand and the People's Republic of China. The research findings are as follows: Context (C): The program demonstrates high alignment with the university's vision and its unique identity in Chinese Studies. It successfully focuses on producing doctoral graduates with expertise in Thai-Chinese cross-cultural communication, adhering to the institutional philosophy

of "Learning to Serve Society" while addressing the demand for specialized personnel in the ASEAN community. Input (I): 100% of the program's faculty members hold doctoral degrees, achieving the highest level of student satisfaction (5.00). Regarding learning support resources, the online library system (MS Teams) and high-speed internet infrastructure were rated as highly sufficient and effective. Process (P): The program maintains robust administrative mechanisms in compliance with the Thai Qualifications Framework (TQF). A significant highlight is the exemplary academic advising system (5.00) and a learner-centered instructional approach that emphasizes practical fieldwork every semester to develop advanced qualitative research competencies. Product (P): The program achieved a 100% on-time graduation rate and a 100% employment rate. Graduates have secured prestigious positions as faculty members in leading Chinese universities and executive roles in the private sector. The graduates' identity is characterized by a unique blend of Chinese diligence and Thai politeness, coupled with high research proficiency recognized by employers at the highest level (4.80). Stakeholder Needs: There is a significant demand to rename the degree to "Doctor of Philosophy" (Ph.D.) to enhance international recognition. Additionally, stakeholders emphasized the need for advanced international research writing skills and professional-level Thai-Chinese interpreting and translation competencies. Recommendations: The upcoming 2026 curriculum revision should adopt a "Backward Design" approach to redefine Program Learning Outcomes (PLOs) that reflect global competencies. This includes integrating Artificial Intelligence (AI) into research processes and establishing an international alumni network to ensure long-term program sustainability.

กิตติกรรมประกาศ

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พุทธศักราช 2564) ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2567

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรีย์ ยอดฉิม รองศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ เกษมผลกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุนมธูรส ที่กรุณาให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

ขอขอบคุณแผนกหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา สำนักพัฒนาวิชาการ ที่ช่วยอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้วิจัย

ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2567 ดุษฎีบัณฑิตของสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ และนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2-3 ที่ได้ให้ข้อมูลแก่คณะผู้วิจัย

คณะผู้วิจัยหวังว่าผลที่ได้รับจากการประเมินหลักสูตรนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรของสาขาวิชาฯ ให้มีคุณภาพต่อไป

คณะผู้วิจัย

มีนาคม 2569

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 นิยามศัพท์	7
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตร	8
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร	12
2.3 หลักสูตร ศศ.ด. สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ 2564)	14
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร	22
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัยประเมินหลักสูตร	25
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	30
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	32

บทที่ 4 ผลการวิจัย	34
4.1 ผลการประเมินด้านบริบท	34
4.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยป้อนเข้า : คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา	39
4.3 ด้านกระบวนการผลิต : การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการสอน	47
4.4 ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร	50
4.5 ด้านความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	61
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุปผลการประเมิน	72
5.2 อภิปรายผลการประเมินหลักสูตร	76
5.3 ข้อเสนอแนะ	78
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก แนวคำถามสนทนากลุ่มคณาจารย์	83
ภาคผนวก ข แบบวิเคราะห์หลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญ	84
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาปริญญาโทชั้นปีที่ 1-2	85
ภาคผนวก ง แบบสอบถามคณาจารย์บัณฑิต	89
ภาคผนวก จ แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/ผู้ร่วมงานของบัณฑิต	95

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร ดังนี้

ข้อ 15. การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด และ ข้อ 16. การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร เป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี (ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 139 ตอนพิเศษ 212 ง, หน้า 34, 9 กันยายน 2565)

หลักสูตรซึ่งเป็นแม่บทของการเรียนการสอน จึงมีความสำคัญและต้องมีการประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี การวิจัยประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่า หลักสูตรต่าง ๆ ได้ดำเนินการบรรลุตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ การประเมินผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นในการผลิตบัณฑิต การวิจัยประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการในการพิจารณากำหนดคุณค่าหรือ ระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ตั้งแต่ต้น เริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ การระบุมารฐานสำหรับวัดความสำเร็จ การพิจารณาและอธิบายถึงระดับความสำเร็จและการให้

หลักสูตรเป็นเครื่องมือของการบริหารการศึกษาที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียนและสังคม และยังเป็นเครื่องถ่ายทอดเจตนารมณ์ของการศึกษาสร้างโอกาสสู่กระบวนการเรียนการสอน แนวใหม่ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หากกระบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพย่อมสะท้อนคุณภาพของหลักสูตรด้วย นับได้ว่าหลักสูตรการศึกษาเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษา ซึ่งความหมายที่กว้างที่สุดของหลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้โดยรวมของบุคคลไม่เพียงแต่สร้างประสบการณ์การเรียนในสถาบันการศึกษาเท่านั้น แต่รวมถึงสังคมด้วย (Billbao et al., 2008, p. 5)

หลักสูตรที่มีคุณภาพต้องเป็นหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดเชิงสร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 สภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาวะแวดล้อมด้านต่าง ๆ ทั้งด้าน

สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และกระแสของสังคมโลก มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย ทิศทางการพัฒนาประเทศ และแผนการศึกษาแห่งชาติที่ต้องปรับให้สอดคล้องกัน การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องปรับทั้งจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาการ เรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และอื่น ๆ ให้สอดคล้องกันไปด้วย

การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งต้องอาศัยข้อมูลสารสนเทศจากข้อมูลย้อนกลับของหลักสูตร หรือผลการประเมินหลักสูตรนั่นเอง ผลการประเมินหลักสูตรเป็นข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นข้อจำกัดของการบริหารหลักสูตรที่ผ่านมาและในปัจจุบัน จึงต้องปรับปรุงให้ก้าวไปข้างหน้า และก้าวทันเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งความทันสมัยต่าง ๆ การประเมินหลักสูตรจึงหมายถึงการรวบรวมข้อมูล และนำมาใช้เพื่อตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมการศึกษา หรือหลักสูตรการศึกษา (Cronbach, 1963, pp. 672-683) เป็นกระบวนการค้นหาและรวบรวมข้อมูล เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่าเดิม (Stufflebeam, 2003, pp. 31-62) ผลการประเมินจึงเป็นกระบวนการสร้างคุณค่าทางวิชาการของสถาบันการศึกษา เป็นข้อมูลที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้มีความน่าเชื่อถือ สร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นทั้งผู้สอนและผู้เรียน เกิดแนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาหลักสูตรแนวใหม่ที่ก้าวหน้าในแวดวงการศึกษาทั้งภายใน ระดับประเทศและในระดับสากล หากผลการประเมินหลักสูตรพบว่ามีความเป็นหลักฐานยืนยันถึงคุณภาพของการบริหารหลักสูตรที่ผ่านมา ทำให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบข้อดีของหลักสูตรที่ควรรักษา ระดับคุณภาพให้คงไว้หรืออาจปรับปรุงให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ กำหนดยุทธศาสตร์การศึกษาชาติไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคม และประเทศชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา เป้าหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องคือ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดไว้หลายตัว ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น สัดส่วนการผลิตกำลังคนระดับกลางและสูงที่จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษาในสาขาวิชาที่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายสุดท้ายของการศึกษาไว้ สรุปโดยสังเขปคือ

1) ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพที่มีองค์ความรู้ที่สำคัญ และทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับการทำงานในศตวรรษที่ 21

2) ประชากรทุกช่วงวัยเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาและการเรียนรู้ จากระบบการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพื่อยกระดับคุณวุฒิตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ที่เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งปัญญา เป็นการแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

3) สถานศึกษามีระบบการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานระดับสากล สามารถให้บริการการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของบริบทเชิงพื้นที่ระดับประเทศ และระดับภูมิภาคตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของการบริการด้านการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน (Hub for Education)

4) ภาคการศึกษามีทุนและทรัพยากรที่เพียงพอ สำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานมีการระดมทุนและการร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

5) ระบบการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีหน่วยงานที่เป็นกลไกการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 2-5)

ทั้งนี้สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 และได้เปิดดำเนินหลักสูตร มาเป็นเวลา 4 ปี จึงเห็นว่าควรประเมินหลักสูตรดังกล่าว เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของสังคมที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้และคุณธรรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพของคณะวิชาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยประเมินหลักสูตรนี้เป็นการวิจัยประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1) เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตร ในด้านบริบท (Context) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร

2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

3) เพื่อประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตร (Process) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผลการเรียน

4) เพื่อประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร (Outcome) ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิต

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยครอบคลุมทั้งการประเมินหลักสูตรในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร กระบวนการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ตลอดจนการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร โดยมี รายละเอียดของขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.3.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้เรียนในอนาคต (จบปริญญาโทแล้ว) ศิษย์ปัจจุบันอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิ

2) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มประชากรที่ยินดีเข้าร่วมการประชุมสนทนากลุ่ม จำนวน 71 คน ดังนี้

2.1 ผู้ใช้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีน (คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาภาษาต่างประเทศ) จำนวน 15 คน

2.2 ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) จำนวน 24 คน

2.3 ผู้เรียนในอนาคต ได้แก่ ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และอาจารย์ชาวจีนชาวไทยที่สอนภาษาไทยในประเทศจีน จำนวน 7 คน อาจารย์คนไทย (จบสาขาภาษาจีน) ที่สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน จำนวน 3 คน

2.4 ศิษย์ปัจจุบันที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) จำนวน 15 คน

2.5 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 4 คน

2.6 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ที่มีประสบการณ์สอนชาวต่างชาติ มากกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

1.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

(1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้เรียนในอนาคต (จบปริญญาโทแล้ว) ศิษย์ปัจจุบันอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิ

(2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย

ด้านบริบท (Context) ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร
ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร (Process) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน

ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร (Outcome) ได้แก่ คุณภาพบัณฑิต

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

(1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือ วิจัย ในการประเมินหลักสูตร

(2) สร้างแบบสอบถาม ดังนี้

- แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร โดยเน้นประเด็นการวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งครอบคลุมความสำคัญระหว่างหลักสูตรกับปณิธานของคณะและสถาบัน ความต้องการของประเทศ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และ เนื้อหาสาระ ของหลักสูตรกับรายวิชา ตลอดจนการประเมินและความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร

- แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารหลักสูตร ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ตลอดจนคุณภาพและประสิทธิภาพของหลักสูตร

- แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นมาตรฐาน ประเมินค่าจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 และคำถามปลายเปิดครอบคลุมในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติ

- แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลลัพธ์ของหลักสูตรเป็นมาตรฐาน ประเมินค่า จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 ได้แก่ ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต และคำถาม ปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร

- แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เป็นมาตราประมาณค่าจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 และคำถามปลายเปิดครอบคลุมในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ คุณภาพของการบริหารหลักสูตร และการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุง คุณลักษณะของอาจารย์ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา

- แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วยสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เป็นมาตราประมาณค่าจาก น้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 และคำถามปลายเปิดครอบคลุมคุณลักษณะของอาจารย์ และ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารหลักสูตร

- แบบสอบถามสำหรับการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน บัณฑิต ผู้บังคับบัญชา บัณฑิต และนักศึกษา

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) จัดทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในการเก็บข้อมูล

(2) ดำเนินการเก็บข้อมูลกับอาจารย์ผู้สอน บัณฑิต และนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(3) จัดส่งแบบสอบถามให้ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

(4) จัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร อาจารย์ บัณฑิต ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต และนักศึกษา

(5) นำความรู้ที่ได้จากการสอบถาม สัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม มารวบรวม ศึกษา และ วิเคราะห์ข้อมูล

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยเครื่องมือแบบต่าง ๆ จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณจะวิเคราะห์สถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนมาบูรณาการเข้าด้วยกัน เถลถายการประเมิน จากแบบสอบถามที่เป็นเชิงปริมาณ การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยคะแนน จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ในแบบสอบถามชุดต่าง ๆ ใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00	การแปลความหมาย	มากที่สุด
3.51 – 4.50	การแปลความหมาย	มาก
2.51 – 3.50	การแปลความหมาย	ปานกลาง
1.51 – 2.50	การแปลความหมาย	น้อย
1.00 – 1.50	การแปลความหมาย	น้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายคำร้อยละใช้เกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 80 ขึ้นไป	หมายถึง	มากที่สุด
ร้อยละ 61 - 80	หมายถึง	มาก
ร้อยละ 41 - 60	หมายถึง	ปานกลาง
ร้อยละ 21 - 40	หมายถึง	น้อย
น้อยกว่า ร้อยละ 20	หมายถึง	น้อยที่สุด

1.4 นิยามศัพท์

- 1) หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พุทธศักราช 2564)
- 2) นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3
- 3) ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ดุษฎีบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจาก สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2566 และ 2567
- 4) ผู้บังคับบัญชาของดุษฎีบัณฑิต หมายถึง นายจ้างหรือเพื่อนร่วมงานที่ เป็นผู้ประเมินดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2566 และ 2567
- 5) อาจารย์ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินผลลัพธ์ ของหลักสูตร
- 2) เป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565
- 3) ได้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตร

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

2.3 หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัยประเมินหลักสูตร

โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานเพื่อเป็นฐานในการวิเคราะห์และประเมินผล ดังนี้

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร (Definition of Curriculum)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของหลักสูตรในมิติที่หลากหลาย โดยสรุปได้ว่าหลักสูตรไม่ใช่เพียงแค่วิชาที่เรียน แต่ครอบคลุมถึงมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับ ดังนี้

“หลักสูตร” จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 1,314) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และหลักสูตรของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548) มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้น ๆ โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

Tyler (1949, p. 1) ระบุว่า หลักสูตรคือสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีการวางแผนและกำกับโดยโรงเรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ขณะที่ Taba (1962, p. 11) อธิบายว่า หลักสูตรคือแผนการสำหรับการเรียนรู้ (A plan for learning) ซึ่งประกอบด้วย

จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และมวลประสบการณ์ที่คัดสรรมาอย่างเป็นระบบ สำหรับนักวิชาการไทย สังข์ อุทรานันท์ (2532, หน้า 6) ได้สรุปว่า หลักสูตรคือระบบการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ในบริบทของหลักสูตรดุขฎีบัณฑิตนี้ หลักสูตรจึงหมายถึง "กลไกทางสังคม" ที่ใช้พัฒนาผู้เชี่ยวชาญให้มีสมรรถนะขั้นสูงในการสื่อสารภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง เพื่อตอบสนองต่อพลวัตของโลกวิชาการและวิชาชีพ (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2554, หน้า 12)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น ความหมายของ "หลักสูตร" ได้ว่า หลักสูตรไม่ใช่เพียงแค่ "รายวิชา" หรือ "ตำรา" แต่คือ "มวลประสบการณ์ทั้งหมด" ที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนอย่างมีระบบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยแบ่งมุมมองได้เป็น 3 ระดับหลัก ๆ คือ

1) มุมมองเชิงระบบและแผนการเรียนรู้ (Academic View)

- **เป็นแผนการเรียนรู้ (A Plan for Learning):** ประกอบด้วยการคัดสรรจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

- **เป็นระบบการจัดการ:** เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามตามเป้าหมายที่สถานกำหนด

2) มุมมองระดับอุดมศึกษา (Higher Education View)

- **การเชื่อมโยง:** ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาชาติ ปรัชญาของสถาบัน และมาตรฐานวิชาชีพ
- **เป้าหมายการผลิตบัณฑิต:** มุ่งเน้นความรู้ทั้ง **ทฤษฎีและปฏิบัติ**, การคิดวิเคราะห์เป็นระบบ และการมี **คุณธรรมจริยธรรม**

3) มุมมองเชิงบริบทเฉพาะทาง (Social Mechanism)

- **กลไกทางสังคม:** ในระดับสูง (เช่น ดุขฎีบัณฑิต) หลักสูตรทำหน้าที่เป็นเครื่องมือพัฒนา "ผู้เชี่ยวชาญ" ให้มีสมรรถนะขั้นสูง เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกวิชาการและวิชาชีพ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า "หลักสูตร คือ แผนมวลประสบการณ์และกลไกทางสังคมที่ถูกออกแบบมาอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณธรรมตามเป้าหมายของสถาบันและสังคม"

2.1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร (Curriculum Components)

เพื่อให้การประเมินหลักสูตรมีความครอบคลุม ผู้วิจัยได้อาศัยองค์ประกอบหลัก 4 ประการตามแนวคิดของ Tyler (1949, pp. 1-2) ดังนี้:

1) **จุดมุ่งหมาย (Objectives):** การระบุผลลัพธ์ที่คาดหวังว่าดุขฎีบัณฑิตจะต้องมี เช่น ความสามารถในการวิจัยขั้นสูง และความเชี่ยวชาญในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

2) **เนื้อหาสาระ (Content):** การเลือกสรรวิชาการสื่อสารและภาษาศาสตร์ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับหลักสูตรปี 2564 ซึ่งเน้นความลุ่มลึกเชิงวิชาการ (Taba, 1962, p. 10)

3) **การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation):** กระบวนการจัดการเรียนรู้ในระดับสูง ที่เน้นการสัมมนาและการวิจัยอิสระ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning)

4) **การประเมินผล (Evaluation):** การตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งรวมถึงเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาและการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ (สังัด อุทรานันท์, 2532, หน้า 24)

หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ (สุภาพร แนวบุตร, 2540, น. 10) คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้การจัดการสามารถดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ หลักสูตรจึงนับว่าเป็นหัวใจของการศึกษาอย่างแท้จริง การจัดทำหลักสูตรจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งในด้านตัวบุคคล สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ดังนั้น หลักสูตรที่ดีจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียนพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้มีความสามารถในการคิด การกระทำ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรที่สมบูรณ์เปรียบเสมือน "หัวใจของการศึกษา" ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนที่สัมพันธ์กัน ดังนี้:

1. **จุดมุ่งหมาย (Objectives):** การกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังจากผู้เรียน (ในระดับคุณวุฒิบัณฑิต เน้นความเชี่ยวชาญการวิจัยขั้นสูงและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม)
2. **เนื้อหาสาระ (Content):** การคัดสรรวิชาที่ทันสมัย กลุ่มลึก และสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการ (เช่น ภาษาศาสตร์และการสื่อสาร)
3. **การนำหลักสูตรไปใช้ (Implementation):** กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง เช่น การสัมมนาและการวิจัยอิสระ เพื่อให้เกิด "การเรียนรู้ที่มีความหมาย" (Meaningful Learning)
4. **การประเมินผล (Evaluation):** การตรวจสอบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ทั้งเกณฑ์การจบศึกษาและการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์

หลักสูตรจึงประกอบด้วย เป้าหมาย เนื้อหา วิธีสอน และการวัดผล ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนให้ทันโลกอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้อย่างลึกซึ้งและใช้ชีวิตในสังคมได้จริง

2.1.3 แนวคิดหลักสูตรอิงผลลัพธ์ (Outcome-Based Education - OBE)

หลักสูตรปี 2564 ได้รับการออกแบบภายใต้แนวคิด OBE ซึ่ง Spady (1994, p. 1) นิยามว่าเป็นการจัดระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นไปยัง "ผลลัพธ์" ที่ชัดเจนซึ่งผู้เรียนต้องทำได้เมื่อสิ้นสุดกระบวนการ โดยมีหลักการสำคัญดังนี้

- **การออกแบบย้อนกลับ (Backward Design):** เริ่มต้นจากผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs) แล้วจึงย้อนกลับไปกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหา (Wiggins & McTighe, 2005, p. 7)
- **ความสอดคล้องเชิงระบบ (Constructive Alignment):** การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่ต้องการให้เรียน (LOs) วิธีการสอน และวิธีการวัดผลให้เป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อรับประกันคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (Biggs, 2003, p. 26)

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรแบบ OBE คือการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นว่า "ผู้เรียนต้องทำอะไรได้" เมื่อจบหลักสูตร มากกว่าแค่ "เรียนวิชาอะไร" โดยมีหัวใจสำคัญ 2 ประการ คือ การออกแบบย้อนกลับ (Backward Design): * เริ่มจากกำหนด ผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) ที่ต้องการในตอนท้ายก่อน แล้วจึงย้อนกลับมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาให้ตอบโจทย์ผลลัพธ์นั้น (เริ่มต้นที่จุดหมายปลายทาง) และความสอดคล้องเชิงระบบ (Constructive Alignment): * คือการทำให้ "เป้าหมาย (LOs) - วิธีสอน - วิธีวัดผล" เชื่อมโยงเป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งที่สอนและสิ่งที่สอบ วัดผลได้ตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จริง

2.1.4 ประเภทและลักษณะเฉพาะของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรระดับปริญญาเอกมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากระดับอื่น โดยเน้นที่ "การสร้างองค์ความรู้ใหม่" (Original Contribution to Knowledge) มากกว่าการรับถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่เดิมสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2554, หน้า 18) ที่กล่าวว่าหลักสูตรระดับสูงต้องบูรณาการระหว่างทฤษฎีเข้มข้นกับการฝึกหัดวิจัย โดยในสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองนั้น ต้องสร้างความสมดุลระหว่างศาสตร์ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistics) วาทยวิทยา (Speech Communication) และศาสตร์การสอน (Pedagogy) เพื่อให้คณาจารย์บัณฑิตเป็นผู้นำทางวิชาการที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในบริบทโลกได้จริง

สรุป หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเน้นการสร้าง "องค์ความรู้ใหม่" ผ่านการบูรณาการทฤษฎีและการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นผู้นำทางวิชาการ โดยสร้างสมดุลระหว่างศาสตร์ภาษาศาสตร์ วาทยวิทยา และการสอน ให้สามารถประยุกต์ใช้ในบริบทโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตร หลักสูตรคือระบบมวลประสบการณ์และกลไกทางสังคมที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และคุณธรรมอย่างเป็นระบบ โครงสร้างประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การนำไปใช้ และการประเมินผล ที่ต้องยืดหยุ่นและทันต่อพลวัตของโลก ขับเคลื่อนด้วยแนวคิดการศึกษาอิงผลลัพธ์ (OBE) ผ่านการออกแบบย้อนกลับ (Backward Design) และการเชื่อมโยงการสอนกับการวัดผลให้สอดคล้องกัน มุ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ในระดับคณาจารย์บัณฑิต ด้วยการบูรณาการศาสตร์ภาษาและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาผู้นำทางวิชาการในระดับสากล

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

ศิริชัย กาญจนวาสี (ม.ป.ป., ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน ดังนั้น การประเมินหลักสูตร จึงเป็นกระบวนการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย ของตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงกระบวนการหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตรและเพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตร ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

แนวทางของการประเมินหลักสูตรโดยสรุปมี 4 แนวทางดังนี้

1) การประเมินความก้าวหน้า หรือการประเมินสรุปรวม (Formative V.S. Summative Evaluation)

การประเมินความก้าวหน้าเป็นการประเมินในขณะดำเนินการใช้หลักสูตรหรือเป็นการประเมินระหว่างทาง เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับปรับปรุง กระบวนการบริหารและการใช้หลักสูตร ส่วนการประเมินสรุปรวม เป็นการประเมินผลสรุปรวมของหลักสูตร หรือการประเมินเมื่อครบวงจรของหลักสูตร เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับตัดสินผลสำเร็จของหลักสูตร

2) การประเมินอย่างไม่เป็นทางการ หรือ การประเมินอย่างเป็นทางการ (Informal V.S. Formal Evaluation)

การประเมินอย่างไม่เป็นทางการ (Informal evaluation) เป็นการประเมินที่ไม่มีแบบแผนที่เคร่งครัด การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปตามความสะดวก อย่างง่าย ๆ เช่น การพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการ สอบถามอย่างไม่มีการสร้าง ไม่มีรูปแบบการวิเคราะห์ที่ชัดเจน ข้อสรุปมักเกิดขึ้นตามความรู้สึกหรือความคิดเห็นส่วนตัว ส่วนการประเมินอย่างเป็นทางการ (Formal evaluation) เป็นการประเมินที่มีระเบียบแบบแผน มีวัตถุประสงค์ การสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลตามเกณฑ์หรือมาตรฐาน และการรายงานด้วยลายลักษณ์อักษร

3) การประเมินผลทั้งหมด หรือ การประเมินตามจุดมุ่งหมาย (Goal-Free V.S. Goal-Based Evaluation)

การประเมินผลทั้งหมด (Goal-Free evaluation) เป็นการประเมินที่ครอบคลุมผลที่เกิดขึ้นจริงทั้งหมด (total effects) ซึ่งประกอบด้วยผลทางตรงและผลทางอ้อม หรือผลกระทบโดยไม่ได้ยึดติดกับจุดมุ่งหมายเดิมของหลักสูตร ส่วนการประเมินผลตามจุดมุ่งหมาย (Goal - based evaluation) เป็นการประเมินผลตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ว่าผลผลิตที่ได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด

4) การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก หรือ การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน (External V.S. Internal Evaluator)

การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก (External evaluator) เป็นการประเมินโดยใช้ผู้ประเมินที่เป็นบุคคลภายนอกซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดของหน่วยงานหรือสถาบันนั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้ประเมินที่เชี่ยวชาญจากภายนอกที่เป็นกลาง ส่วนการประเมินโดยผู้ประเมินภายใน (Internal evaluator) เป็นการประเมินโดยใช้ผู้ประเมินที่เป็นบุคคลภายในสังกัดของหน่วยงานหรือสถาบันนั้น ซึ่งเป็นผู้ประเมินที่อยู่ใกล้ชิดและเห็นกระบวนการใช้หลักสูตรมาโดยตลอด

แนวคิดในการวิจัยประเมินผล ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1971 อ้างถึงใน สุนีรัตน์ จันทร์รัก. 2554, ออนไลน์) เรียกโดยย่อว่า “ซีพี” (CIPP) มีรายละเอียดดังนี้

1. C (Context evaluation) หมายถึง การประเมินสภาวะแวดล้อม ซึ่งในการประเมินหลักสูตรจะเป็นการประเมินสภาพปัญหา ความต้องการของสังคม ปรัชญา และแนวคิดต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหา

2. I (Input evaluation) หมายถึง การประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งในการประเมินผลหลักสูตร จะเป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ นักศึกษา บุคลากร และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น อาคาร สถานที่ ตำรา ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน งบประมาณ เป็นต้น

3. P (Process evaluation) หมายถึง การประเมินกระบวนการ ซึ่งในการประเมินผลหลักสูตร จะเป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน การบริหารจัดการต่าง ๆ เป็นต้น

4. P (Product evaluation) หมายถึง การประเมินผลลัพธ์ ซึ่งในการประเมินผลผลลัพธ์ของหลักสูตร จะเป็นการประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ตลอดจนศึกษาความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา การสร้างสรรค์องค์ความรู้ ความเป็นเลิศทางวิชาการ และการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา

สรุปได้ว่า “การวิจัยประเมินหลักสูตร” เป็นการวิจัยประเมินสภาวะแวดล้อม ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร การประเมินปัจจัยนำเข้า ได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ การประเมินกระบวนการบริหาร และการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้เพื่อศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของหลักสูตรนั้น ๆ

2.3 หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564)

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย	หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ภาษาอังกฤษ	Doctor of Arts Program in Communicative Thai as a second language

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ภาษาไทย)	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
ชื่อย่อ (ภาษาไทย)	ศศ.ด. (การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง)
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ)	Doctor of Arts (Communicative Thai as a second language)
ชื่อย่อ (ภาษาอังกฤษ)	D.A. (Communicative Thai as a second language)

หลักการและเหตุผล

คณะศิลปศาสตร์ ได้เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มาตั้งแต่ พ.ศ. 2553 และได้ผลิตดุษฎีบัณฑิต ให้แก่สังคมเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในสถาบันต่าง ๆ ที่เปิดการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในระดับปริญญาตรี หรืออาชีพพิเศษสัมพันธ์รับผิดชอบด้านงานการส่งนักศึกษาจีนมาเรียนไทย การส่งนักศึกษาไทยไปเรียนจีน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ สนับสนุนให้ทุนการศึกษาเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก อีกทั้ง ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนในประเทศไทยและต่างประเทศได้เปิดหลักสูตรหรือเตรียมการเปิดหลักสูตรระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกเพิ่มขึ้นด้วย หลักสูตรนี้จึงสนองความต้องการดังกล่าวให้แก่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และเพื่อยกระดับการเรียนการสอนสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสู่มาตรฐานสากล และเป็นการสร้างอาจารย์วุฒิปริญญาเอกที่มีความรู้ในการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และมีความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยด้านภาษา วรรณคดี และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งเพียงพอที่จะสามารถศึกษาและวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ปัจจุบันคณะศิลปศาสตร์ มีอาจารย์ที่มีศักยภาพมีคุณวุฒิปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการ มีผลงานวิจัยตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา จึงมีความพร้อมที่จะเปิดดำเนินการสอนในระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มุ่งผลิต

คุณวุฒิบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในระดับสูง สามารถบูรณาการความรู้ และประยุกต์ใช้ความรู้ ให้สอดคล้องกับความต้องการหรือโอกาสในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ชาวต่างชาติ ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

มุ่งผลิตคุณวุฒิบัณฑิตที่มีคุณสมบัติดังนี้

1. มุ่งผลิตคุณวุฒิบัณฑิตที่มีความรู้ลึกซึ้งและมีความเชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ด้านวรรณกรรมไทย ด้านคติชนวิทยา ด้านวัฒนธรรม และ/หรือด้านการบูรณาการศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน หรือบูรณาการศาสตร์ทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ต่อวงวิชาการภาษาไทยต่อไป
2. มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อกระตุ้นให้มีผลงานวิจัยทางด้านภาษา ด้านวรรณกรรม และด้านวัฒนธรรมให้มากขึ้น
3. สามารถใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทำงานได้ในระดับมืออาชีพ สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการทำงานในสภาพแวดล้อมที่เป็นสากลระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ
4. มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ภาษาและใช้ความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และมีคุณลักษณะใฝ่หาความรู้ และการพัฒนาตนเองตลอดชีวิต

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์สมัครเข้าศึกษา

1. จะต้องเป็นผู้ที่มีผลสอบภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
2. เป็นชาวต่างชาติที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สาขาวิชาภาษาไทย การสอนภาษาไทย การสื่อสารภาษาไทย การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง วัฒนธรรมศึกษา ไทยศึกษา ภาษาและวัฒนธรรม จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และ/หรือมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ โดยมีคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00
3. เป็นชาวต่างชาติที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สาขาวิชาอื่น ในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนด้วยภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00
4. เป็นชาวต่างชาติที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สาขาวิชาอื่น โดยมีคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00 และมีประสบการณ์การทำงานที่ใช้ภาษาไทย เช่น สอนวิชาภาษาไทย ประสานงานไทย-จีน หรือไทย-ต่างประเทศ การค้าขายระหว่างประเทศไทย-จีน หรือไทย-ต่างประเทศ เป็นต้น

5. เป็นชาวต่างชาติที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สาขาวิชาอื่นจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอน โดยมีคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00 และมีผลการสอบวัดระดับภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ จากศูนย์ภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครบทั้ง 4 ทักษะ โดยมีผลการทดสอบแบบใดแบบหนึ่งในข้อต่อไปนี้

5.1 ระดับดีขึ้นไป ทั้ง 4 ทักษะ

5.2 ระดับดีมาก 1 ทักษะ ระดับดี 2 ทักษะ ระดับปานกลาง 1 ทักษะ

5.3 ระดับดีมาก 2 ทักษะ ระดับ ปานกลาง 2 ทักษะ

หมายเหตุ หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อหนึ่งข้อใดให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ระบบการจัดการศึกษา

1. ระบบ

ระบบการจัดการศึกษาใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

2. การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

ไม่มี

3. การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

3.1 รายวิชาภาคฤดูร้อน ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบทวิภาค

3.2 คุชณินิพนธ์ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต ระบบทวิภาค

การดำเนินการหลักสูตร

วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

- ภาคการศึกษาที่ 1   เดือนมิถุนายน - เดือนกันยายน
- ภาคการศึกษาที่ 2   เดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์
- ภาคฤดูร้อน   เดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลการศึกษาและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 หมวด 5

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา

ให้นักศึกษาประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน มีการประเมินข้อสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหลักสูตร การทบทวนระดับหลักสูตร มีระบบประกันคุณภาพภายในคณะศิลปศาสตร์และบัณฑิตศึกษาดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ และรายงานผล โดยกำหนดให้

(1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาประเมินข้อสอบของแต่ละรายวิชาว่าสอดคล้องกับความรู้ที่รับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้หรือไม่

(2) ข้อสอบแต่ละรายวิชาต้องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนใช้เป็นข้อสอบ ประกาศผลสอบ

(3) การประเมินผลแต่ละรายวิชาต้องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนประกาศผลสอบ

นอกจากนี้ มีการสอบถามความเห็นจากอาจารย์ผู้สอนต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเรียน และคุณสมบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนักศึกษา

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังสำเร็จการศึกษานั้นการทำวิจัยประเมินผลสัมฤทธิ์ในการประกอบอาชีพของศิษย์บัณฑิตที่ทำอย่างต่อเนื่อง และนำผลการวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตร โดยเก็บข้อมูลจากบัณฑิตผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ซึ่งครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ความรู้และความสามารถในการประกอบอาชีพโดยนายจ้าง

(2) ตำแหน่ง และ/หรือความก้าวหน้าในสายงาน

(3) ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตร

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 หมวด 9 การสำเร็จการศึกษา การขอรับปริญญา และการประกาศเกียรติคุณ ดังนี้

1. แบบ 1.1 สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำดุษฎีนิพนธ์เสนอดุษฎีนิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

สำหรับผลงานคุณิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของคุณิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 2 เรื่อง

2. แบบ 2.1 ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำคุณิพนธ์ เสนอคุณิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและจะต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

สำหรับผลงานคุณิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของคุณิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 เรื่อง

ทรัพยากรการเรียนการสอน

1) อาคารสถานที่และอุปกรณ์การศึกษา

การจัดการเรียนการสอนใช้สถานที่ที่บัณฑิตวิทยาลัย อาคารอำนวยการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เลขที่ 18/18 ถนนบางนา-ตราด ก.ม. 18 ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

มีห้องเรียนปรับอากาศจำนวน 8 ห้อง โดยมีบรรจุ 60 ที่นั่ง จำนวน 6 ห้อง และบรรจุ 40 ที่นั่ง จำนวน 2 ห้อง มีห้องให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 1 ห้อง ภายในห้องมีบอร์ดเครื่องคอมพิวเตอร์และปริ้นเตอร์ และห้องสำหรับพักผ่อน 1 ห้อง มีห้องพักอาจารย์พิเศษและอาจารย์ประจำ จำนวน 12 ที่นั่ง

มีห้องเรียนออนไลน์ โดรนผ่านโปรแกรม *Microsoft Teams*

2) ห้องสมุด

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีศูนย์บรรณสารสนเทศ รับผิดชอบดูแลห้องสมุดและศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning Resource Center : SLRC) อาจารย์ นักศึกษาและบุคลากรสามารถค้นคว้า ยืม คืน สำรองหนังสือ และทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ที่ศูนย์บรรณสารสนเทศให้บริการได้ โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในศูนย์บรรณสารสนเทศ ตลอดจนเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การสืบค้นฐาน ข้อมูลของห้องสมุดสามารถทำได้ โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารสนเทศยังให้บริการห้องศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่มบริการอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลภายนอกสื่อโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ

ศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (SLRC) เป็นงานที่เอื้อและอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาอาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้แสวงหาและเข้าถึงความรู้ในศาสตร์พื้นฐานทั่วไปด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ภาษาจีน คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการสืบค้นในรูปแบบของเสียง ภาพ และมัลติมีเดีย ตลอดจนการเรียนรู้ด้วยระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญด้วยการเชื่อมต่อกับเครือข่ายของมหาวิทยาลัย และเครือข่ายภายนอก นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารสนเทศยังให้บริการระบบซอฟต์แวร์ (Blackboard) ซึ่งเป็นระบบที่เอื้อให้มีการเรียนการสอนบนระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning Platform) หรือห้องเรียนเสมือนจริงผ่านทางอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ทำให้อาจารย์และนักศึกษา ตลอดจนนักศึกษาที่เรียนวิชาเดียวกัน สามารถติดตามบทเรียนและสื่อสารถึงกันได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

ซึ่งหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีจำนวนทั้งสิ้น 7,334 เล่ม ประกอบด้วย

หนังสือ

ภาษาไทย	จำนวน 4,852	ชื่อเรื่อง จำนวน 7,759	เล่ม
ภาษาอังกฤษ	จำนวน 30	ชื่อเรื่อง จำนวน 36	เล่ม
รวม	จำนวน 4,507	ชื่อเรื่อง จำนวน 7,334	เล่ม

วารสาร

ภาษาไทย	จำนวน 17	ชื่อเรื่อง จำนวน 56	เล่ม
ภาษาอังกฤษ	จำนวน 2	ชื่อเรื่อง จำนวน 18	เล่ม
รวม	จำนวน 19	ชื่อเรื่อง จำนวน 74	เล่ม

สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 385 รายการ

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีศูนย์บรรณสารสนเทศ ซึ่งรับผิดชอบดูแลห้องสมุดและศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning Resource Center : SLRC) อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร สามารถค้นคว้า ยืม-คืน สืบค้นหนังสือและทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ที่ศูนย์บรรณสารสนเทศ สามารถให้บริการได้ โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในศูนย์บรรณสารสนเทศ ตลอดจนเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การสืบค้นฐานข้อมูลของห้องสมุดสามารถทำได้ โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารสนเทศยังให้บริการห้องศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลภายนอก สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ต่าง ๆ

นักศึกษาสามารถค้นคว้างานวิจัยโดยการสืบค้นจากฐานข้อมูล CNKI จากห้องสมุดมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อเป็นแนวทางในการกระตุ้นให้นักศึกษาค้นคว้าหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ตนเองสนใจ

ห้องสมุดออนไลน์ของหลักสูตร ผ่าน (โปรแกรม Microsoft Teams)

หลักสูตรยังได้จัดทำห้องสมุดออนไลน์ (Online) ผ่านโปรแกรม Ms Teams ด้วย โดยในห้องสมุดออนไลน์ได้มีการรวบรวมทั้งหนังสือ เอกสาร และงานวิทยานิพนธ์ภาษาไทย ที่ได้จัดทำเป็นหมวด ๆ เป็นไฟล์ PDF รวมจำนวนทั้งสิ้น 526 เล่ม ซึ่งถือเป็นช่องทางที่เป็นประโยชน์เพื่อให้นักศึกษาได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ได้อย่างดี

ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังจากหลักสูตร (Program Learning Outcomes, PLOs)

เมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (ฉบับใหม่ 2564) แล้วจะมีความสามารถ ดังนี้

PLO 1 สื่อสารด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 1.1) ฟังและพูดนำเสนอผลการสัมมนาหรือผลการวิจัยได้
- 1.2) อ่านภาษาไทยด้วยวิธีการวิเคราะห์ ตีความ วิจาร์ณ ประเมินคุณค่างานเขียนประเภทต่าง ๆ ได้

1.3) เขียนสื่อสารด้านวิชาการด้วยภาษาไทยได้

PLO 2 วิเคราะห์วิจารณ์วรรณกรรมไทยในด้านต่าง ๆ ได้

- 2.1) วิเคราะห์วรรณกรรมไทยด้านองค์ประกอบวรรณกรรมได้
- 2.2) วิเคราะห์วรรณกรรมไทยโดยใช้ทฤษฎีวรรณคดีวิจารณ์ได้
- 2.3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมได้

PLO 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

- 3.1) วิเคราะห์คติชนวิทยาในวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยได้
- 3.2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับชีวิตและสังคมไทย
- 3.3) วิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมและคติชนวิทยาของไทยกับต่างประเทศ

PLO 4 ศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อคิดสร้างงานวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมได้

4.1) ศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อคิดสร้างงานวิจัยด้านการวิเคราะห์วรรณกรรมไทยได้

4.2) ศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อคิดสร้างงานวิจัยด้านการวิเคราะห์วัฒนธรรมไทย-จีน หรือวัฒนธรรมไทย-ต่างประเทศได้

4.3) ศึกษาและเตรียมความพร้อมเพื่อคิดสร้างงานวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยในวงการต่าง ๆ ได้

PLO 5 นำทฤษฎีหรือแนวคิดไปใช้ในการสร้างองค์ความรู้ในงานวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมได้

- 5.1) สร้างองค์ความรู้ในงานวิจัยด้านการวิเคราะห์วรรณกรรมไทยได้

5.2) สร้างองค์ความรู้ในงานวิจัยด้านการวิเคราะห์วัฒนธรรมไทย-จีน หรือวัฒนธรรมไทย-ต่างประเทศได้

5.3) สร้างองค์ความรู้ในงานวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยในวงการต่าง ๆ ได้

PLO 6 แสดงออกซึ่งความมีคุณธรรม จริยธรรมตามคุณธรรม 6 ประการแห่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีจิตสาธารณะ

6.1 ปฏิบัติตามหลักคุณธรรม 6 ประการแห่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) และตามหลักจริยธรรม

6.2 มีวินัย

6.3 มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

6.4 มีจิตสาธารณะและรับใช้สังคม

PLO 7 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการนำเสนอ

7.1 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร

7.2 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้น แสวงหาความรู้

7.3 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บ จัดการฐานข้อมูล ประมวลผล และนำเสนอ

โครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564)

1) จำนวนหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต

2) โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง แบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบ 1.1 และแบบ 2.1 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แบบ 1.1 มีการศึกษาที่เน้นการทำวิทยานิพนธ์มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต

แบบ 2.1 เป็นแผนการศึกษาที่มีการเรียนการสอนและการทำดุษฎีนิพนธ์ โดยมีการเรียนการสอนในหมวดวิชาบังคับ 4 วิชา 12 หน่วยกิต และดุษฎีนิพนธ์ 36 หน่วยกิต ภายใต้การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ที่หลักสูตรเป็นผู้แต่งตั้ง มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต

หมวดวิชา	แบบ 1.1 จำนวนหน่วยกิต	แบบ 2.1 จำนวนหน่วยกิต
1. บัณฑิต	-	12 หน่วยกิต
2. ดุษฎีนิพนธ์	48 หน่วยกิต	36 หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	48 หน่วยกิต	48 หน่วยกิต

3) รายวิชาในโครงสร้างหลักสูตร

3.1 หมวดวิชาบัณฑิต

12 หน่วยกิต

แบบ 2.1

TC 9013 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านการใช้ภาษาไทย (Research Theory and Special Topics in Thai language usage)	3(3/3-0-0)
TC 9023 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านวรรณกรรมไทย (Research Theory and Special Topics in Thai Literature)	3(3/3-0-0)
TC 9033 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านวัฒนธรรมไทยและคติชนวิทยา (Research Theory and Special Topics in Thai Culture and Folklore)	3(3/3-0-0)
TC 9043 ระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาและวัฒนธรรมไทย (Research Methodology in Thai Language and Culture)	3(3/3-0-0)

3.2 หมวดดุษฎีนิพนธ์

48/36 หน่วยกิต

TC 9018 ดุษฎีนิพนธ์ แบบ 1.1 (Dissertation 1 Plan 1.1)	8(0-0-9/P)
TC 9019 ดุษฎีนิพนธ์ แบบ 2.1 (Dissertation Plan 2.1)	9(0-0-9/P)

หมายเหตุ *นักศึกษาจะต้องสอบผ่านรายวิชาในหมวดวิชาบัณฑิตเป็นที่เรียบร้อย จึงจะสามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหมวดดุษฎีนิพนธ์ได้ ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาดุษฎีนิพนธ์ จนกว่าจะครบจำนวนหน่วยกิตของแต่ละแผนการศึกษา

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรมีผู้ศึกษาวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศไว้หลายเรื่อง แต่ในที่นี้จะเน้นไปที่การประเมินหลักสูตรบัณฑิตศึกษาเป็นหลัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ปิยะธิดา ปัญญา (2562) ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.

2556) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรโดยใช้รูปแบบ CIPPIEST จากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ นักศึกษา คุศกัมป์บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต ขอบเขตการวิจัยคือ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปี 2561 กลุ่มตัวอย่าง 78 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหลักสูตรโดยรวมเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$) ทุกด้าน เหมาะสมมากถึงมากที่สุด ด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าสูงสุด ผลผลิตและผลกระทบอยู่ในระดับดีเยี่ยม ผู้ตอบเห็นว่าหลักสูตรตอบโจทย์ตลาดแรงงาน แนะนำเพิ่มตำราภาษาอังกฤษ ห้องประชุม สื่อการสอนดิจิทัล และเสริมพื้นฐานสถิติ/ภาษาสำหรับนักศึกษาต่างประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้ สอดคล้องสากลมากขึ้น

พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ และนุสรรา พิระพัฒน์พงศ์ (2560) ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมิน หลักสูตรและความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต: กรณีศึกษาหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรด้าน CIPP สำนวจความเห็นผู้ใช้บัณฑิต และเสนอแนวทางปรับปรุง ขอบเขตการวิจัยคือ หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา (ปรับปรุง พ.ศ. 2547) กลุ่มตัวอย่าง 67 คน ปี 2559 ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินโดยรวมเหมาะสมมาก ($\bar{X}=3.88$) ด้านบริบทสูงสุด ($\bar{X}=4.20$) ด้าน กระบวนการต่ำสุด ($\bar{X}=3.60$) ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าปานกลาง ($\bar{X}=3.25$) โดยบัณฑิตมีทักษะเทคโนโลยีดี แต่ขาดการประยุกต์จริง แนะนำเพิ่มงบประมาณ ห้องปฏิบัติการ มาตรฐานวัดผล และบูรณาการ AI/ ดิจิทัลเพื่อเสริมสมรรถนะบัณฑิตให้แข่งขันได้ในยุค 4.0.

Wang, Y., & Li, X.(2565) ศึกษาวิจัยเรื่อง Complex Management Countermeasures of Postgraduate Education Quality Based on Comparison of International Training Models มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โมเดลฝึกอบรมบัณฑิตศึกษาระหว่างประเทศ เสนอมาตรการ จัดการคุณภาพ ขอบเขตการวิจัยคือ เปรียบเทียบโมเดลมหาวิทยาลัยวิจัยระดับสูงนานาชาติ เน้น นวัตกรรมและพัฒนาบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า เสนอมาตรการปรับปรุงเป็นหลักสูตรบูรณาการ AI/ ดาต้า เสริมฝึกปฏิบัติจริง รับผิดชอบอาจารย์ด้วย KPI ขยายวิสัยทัศน์สากลผ่าน exchange program และระบบสอบ/แรงจูงใจเพื่อยกระดับคุณภาพ ผลชี้ว่าเอเชียตามหลังตะวันตกในด้านการประเมินผล กระทบในด้าน impact evaluation แนะนำ hybrid model เพื่อลดช่องว่างและเพิ่ม employability ของบัณฑิต

รัตนศิริ เข้มราช, ประพาศน์ พงษ์ธิประภา, ดารณี ภูมวรรณ, จันทร์พนิต สุระศิลป์ (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ เป็นภาษาโลก (หลักสูตรนานาชาติ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาแอปโตเมทรี ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นหลักสูตรแอปโตเมทรี

หลักสูตรแรกในประเทศไทย โดยใช้รูปแบบ CIPP ขอบเขตการวิจัยคือ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 ภาควิชาบัณฑิตศึกษานานาชาติการพัฒนาศึกษาปริญญาตรี ปี 2558 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรสอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา (TQF) และระบบประกันคุณภาพภายใน (IOA) ทุกตัวบ่งชี้ รูปแบบ CIPP โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.33$) ด้านบริบทและผลผลิตได้คะแนนสูงสุด ($\bar{X}=4.40$) นิสิตมีพื้นฐานภาษาหลากหลาย ควรเสริมทักษะเพิ่มเติม ผู้ใช้บริการพอใจในความสามารถในการประกอบอาชีพสูง แนะนำเพิ่มทรัพยากรสารสนเทศ จัดอบรมภาษาเสริม และบูรณาการวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) รวมทั้งยกระดับสมรรถนะสากลของบัณฑิต

Alghamdi, Y. S., & Alangari, T. (2565) ศึกษาวิจัยเรื่อง The Evaluation of a Master's Program of Curriculum and Instruction in light of CAEP Standards มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินหลักสูตรการศึกษาดุซญ์บัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยอิมามอัลดุลเราะห์มานบินไฟซัล ตามมาตรฐาน CAEP จากมุมมองคณาจารย์และนักศึกษา ขอบเขตการวิจัยคือ หลักสูตรการศึกษาดุซญ์บัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิมามอัลดุลเราะห์มานบินไฟซัล กลุ่มตัวอย่างคณาจารย์ 18 คน นักศึกษา 36 คน ปีการศึกษา 2563-2564 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรบรรลุมาตรฐาน CAEP ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ยรวม 3.84) โดยด้านความร่วมมือทางคลินิกและการปฏิบัติ และผลกระทบของหลักสูตร ได้คะแนนสูงสุด ($\bar{X}=3.95$) ส่วนการรับนักศึกษา การดำเนินการ และการสนับสนุน ได้คะแนนต่ำสุด ($\bar{X}=3.65$) ในระดับปานกลาง ไม่มีความแตกต่างทางสถิติระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา แนะนำเพิ่มประสบการณ์ปฏิบัติที่หลากหลาย สนับสนุนนักศึกษาที่มีปัญหา และเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับรับนักศึกษาต่างชาติเพื่อยกระดับคุณภาพและสมรรถนะสากล

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในและต่างประเทศ พบว่าส่วนใหญ่นิยมใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP และ CIPPIEST รวมถึงการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล เช่น CAEP หรือ TQF เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร ในมิติต่าง ๆ โดยผลการศึกษาในภาพรวมสะท้อนว่าหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายฉบับระบุข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันในการมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) การเพิ่มสัดส่วนการฝึกปฏิบัติจริง ตลอดจนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษและวิสัยทัศน์ในระดับสากล เพื่อยกระดับคุณภาพของดุซญ์บัณฑิต และดุซญ์บัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และตอบโจทย์การทำงานในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัยประเมินหลักสูตร

กรอบแนวคิดในการวิจัยประเมินหลักสูตรมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การประเมินบริบท ได้แก่

หลักสูตร ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน/วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธานของคณะ ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรความต้องการของประเทศ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในเรื่องวัตถุประสงค์เป็นที่เข้าใจชัดเจน สอดคล้องกับภารกิจของคณะ ตอบสนองต่อนักศึกษาและสังคม การจัดหลักสูตรสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ มีสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างเนื้อหาความรู้ทั่วไปกับเนื้อหาความรู้ เฉพาะทาง ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชา การประเมิน หลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร และสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มีคู่มือหลักสูตรและการลงทะเบียน มีหลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนรายวิชาในหลักสูตร และมี แผนการศึกษาเป็นรายภาคการศึกษาและปีการศึกษา

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า ได้แก่

2.1 นักศึกษา

2.2 อาจารย์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ (ตามมาตรฐาน วิชาชีพ) ปริญาเอก : ปริญาโท : ปริญาตรี ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางวิชาการของอาจารย์ ศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : อาจารย์ ค่าเฉลี่ยจำนวนผลงานวิชาการ : อาจารย์ในเวลา 3 ปี (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์/การนำเสนอผลงานวิชาการในที่ประชุมวิชาการ / ผลงานตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ / งานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ / สิ่งประดิษฐ์ / หนังสือตำราที่แต่งหรือ ปรับปรุง) ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งของอาจารย์ในหลักสูตรที่ได้รับเชิญไปปฏิบัติงานการเรียนการสอน ร่วม วิจัย หรือเป็นที่ปรึกษาสถาบันภายในและหรือต่างประเทศในระยะ 3 ปี

ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ ได้แก่ ความพึงพอใจในบริการห้องสมุดและสื่อการศึกษา จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเหมาะสมของ อาคาร สถานที่และห้องเรียน

3. การประเมินกระบวนการ ได้แก่ การประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ใน 4 ด้าน คือ

3.1 กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา

3.2 การสรรหา พัฒนา และประเมินอาจารย์

1) การมีระบบการสรรหาอาจารย์ที่ดี เป็นระบบคุณธรรม มีความชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ บรรลุวัตถุประสงค์ และไม่เลือกปฏิบัติ

2) การมีระบบการประเมินอาจารย์ที่ดี เป็นระบบคุณธรรม มีความชัดเจน

โปร่งใส ตรวจสอบได้ บรรลุวัตถุประสงค์ และไม่เลือกปฏิบัติ

3) การมีระบบการพัฒนาอาจารย์ที่ดี เป็นระบบคุณธรรม มีความชัดเจน

โปร่งใส ตรวจสอบได้ บรรลุวัตถุประสงค์ และไม่เลือกปฏิบัติ

4) ร้อยละของอาจารย์ที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐาน

วิชาชีพ

3.3 การบริหารหลักสูตร ได้แก่

1) ประสิทธิภาพของการบริหารหลักสูตร ได้แก่ มีการกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ในการบริหารงาน มีแผนการบริหารหลักสูตรทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินงานตามแผนงานอย่างชัดเจน มีกลไกการตรวจสอบการบริหารงานตามแผน มีการวิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตรโดยอาศัยผลการประเมินโดยนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

2) ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรด้านงบประมาณในการบริหารหลักสูตร

3) คุณภาพของการบริหารหลักสูตรโดยพิจารณาจากความพึงพอใจของ

นักศึกษา

4) มีระบบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้สำเร็จการศึกษากับ

สถาบันและกลุ่มวิชาชีพ องค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

3.4 การจัดการเรียนการสอน ได้แก่

1) คุณภาพการสอน

2) มาตรฐานของการประเมินผลการเรียน ได้แก่ มีการแจกเอกสารประมวลการสอน มีเกณฑ์การให้คะแนนชัดเจนและรับรู้ร่วมกัน มีกลไกการตรวจสอบคุณภาพข้อสอบ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

3) คุณภาพของการให้คำแนะนำทางวิชาการในทัศนะของนักศึกษา

4. การประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษา

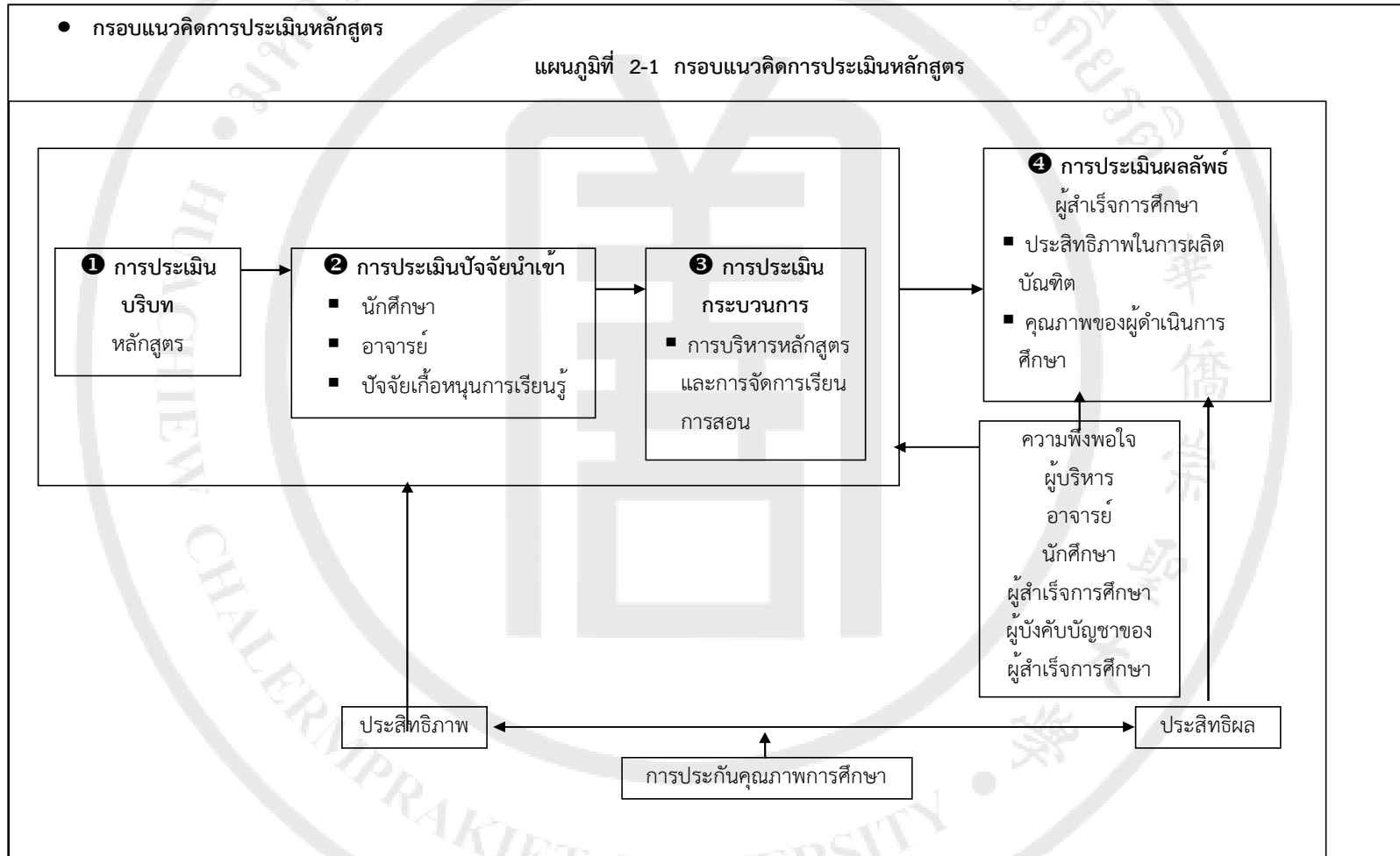
4.1 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายใน คือ

สำหรับนักศึกษาที่เลือก แผน ก แบบ ก 2 ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

สำหรับนักศึกษาที่เลือก แผน ข ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น และผลงานการศึกษาค้นคว้าอิสระจะต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาโดยเฉลี่ยในระดับมากขึ้นไป

4.2 ประสิทธิภาพของการผลิตบัณฑิต : ประสิทธิภาพภายนอก ได้แก่ การได้งานทำการได้งานทำตรงสาขา ความพึงพอใจของผู้จ้างงาน ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาหรือผลการปฏิบัติงานประเมินระดับมากขึ้นไปโดยผู้บังคับบัญชา ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมากขึ้นไป

2.4 กรอบแนวคิดการประเมินหลักสูตร

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉียวเฉิมพระเกียรติ โดยบูรณาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เฉพาะ 4 ประการ คือ (1) เพื่อวิเคราะห์หลักสูตร และประเมินคุณภาพ การจัดการศึกษาหลักสูตร ในด้านบริบท (Context) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร (2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (3) เพื่อประเมินกระบวนการการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร (Process) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน (4) เพื่อประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Output) ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิต

3.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จำนวน 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้เรียนในอนาคต (จบปริญญาโทแล้ว) ศิษย์ปัจจุบันอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มประชากรที่ยินดีเข้าร่วมการประชุมสนทนากลุ่ม จำนวน 71 คน ดังนี้

- 1) ผู้ใช้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีน (คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาภาษาต่างประเทศ) จำนวน 15 คน
- 2) ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) จำนวน 24 คน
- 3) ผู้เรียนในอนาคต ได้แก่ ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และอาจารย์ชาวจีนชาวไทยที่สอนภาษาไทยในประเทศจีน จำนวน 7 คน อาจารย์คนไทย (จบสาขาภาษาจีน) ที่สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน จำนวน 3 คน
- 4) ศิษย์ปัจจุบันที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) จำนวน 15 คน

5) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สองจำนวน 4 คน

6) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ที่มีประสบการณ์สอน ชาวต่างชาติ มากกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

(1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้เรียนในอนาคต (จบปริญญาโทแล้ว) ศิษย์ ปัจจุบันอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิ

(2) ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย

- ด้านบริบท (Context) ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร
- ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และปัจจัยสนับสนุน การเรียนการสอน
- ด้านกระบวนการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร (Process) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน
- ด้านผลผลิตของหลักสูตร (Output) ได้แก่ คุณภาพดุษฎีบัณฑิต

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

(1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือวิจัย ในการประเมินหลักสูตร

(2) สร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร โดยเน้นประเด็นการวิเคราะห์ หลักสูตร ซึ่งครอบคลุมความสำคัญระหว่างหลักสูตรกับปณิธานของคณะและสถาบัน ความต้องการของประเทศ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาสาระ ของหลักสูตรกับรายวิชา ตลอดจนการประเมินและความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร

2. แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารหลักสูตร ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ตลอดจนคุณภาพ และ ประสิทธิภาพของหลักสูตร

3. แบบสอบถามสำหรับคณาจารย์บัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นมาตรฐานประมาณค่า จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 และคำถามปลายเปิดครอบคลุมในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของอาจารย์และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติ

4. แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชาของคณาจารย์บัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลลัพธ์ของหลักสูตรเป็นมาตรฐานประมาณค่า จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 ได้แก่ ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต และคำถาม ปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร

5. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เป็นมาตรฐานประมาณค่าจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 และคำถามปลายเปิดครอบคลุมในประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของอาจารย์ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ คุณภาพของการบริหารหลักสูตร และการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการปรับปรุง คุณลักษณะของอาจารย์ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ และการบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา

6. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เป็นมาตรฐานประมาณค่าจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 และคำถามปลายเปิดครอบคลุมคุณลักษณะของอาจารย์ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารหลักสูตร

7. คำถามสำหรับการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) รวมจำนวน 71 คน ดังนี้

- ผู้ใช้คณาจารย์บัณฑิต จำนวน 15 คน
- ศิษย์เก่า จำนวน 24 คน
- ผู้เรียนในอนาคต (จบปริญญาโท) จำนวน 10 คน
- นักศึกษาปัจจุบันชั้นปีที่ 1-2-3 จำนวน 15 คน
- อาจารย์ จำนวน 4 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย จำนวน 3 คน

โดยคำถามเป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) เพื่อนำไปจัดทำ PLOs ของหลักสูตรในรอบต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้กระบวนการเก็บข้อมูลแบบผสมผสานทั้งวิธีการเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

- (1) จัดทำหนังสือขออนุญาตต่อคณบดีและผู้บังคับบัญชาของดุขฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในการเก็บข้อมูล
- (2) ติดต่อเลขานุการคณะและดำเนินการเก็บข้อมูลกับอาจารย์ผู้สอน ดุขฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- (3) จัดส่งแบบสอบถามทาง WeChat และ e-mail ในการเก็บข้อมูลจากผู้บังคับบัญชาของดุขฎีบัณฑิต และ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
- (4) จัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร อาจารย์ ดุขฎีบัณฑิต ผู้บังคับบัญชาของดุขฎีบัณฑิต และนักศึกษา
- (5) นำความรู้ที่ได้จากการสนทนากลุ่ม มารวบรวม ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยเครื่องมือแบบต่าง ๆ จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณจะวิเคราะห์สถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

- การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ เป็นคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ เป็นผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

- การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n^2}}$$

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพมาบูรณาการเข้าด้วยกัน
เกณฑ์การประเมิน จากแบบสอบถามที่เป็นเชิงปริมาณ การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยคะแนน จาก
มาตราประมาณค่า 5 ระดับ ในแบบสอบถามชุดต่าง ๆ ใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00	การแปลความหมาย	มากที่สุด
3.51 – 4.50	การแปลความหมาย	มาก
2.51 – 3.50	การแปลความหมาย	ปานกลาง
1.51 – 2.50	การแปลความหมาย	น้อย
1.00 – 1.50	การแปลความหมาย	น้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายค่าร้อยละใช้เกณฑ์ ดังนี้

ร้อยละ 80 ขึ้นไป	หมายถึง	มากที่สุด
ร้อยละ 61 - 80	หมายถึง	มาก
ร้อยละ 41 - 60	หมายถึง	ปานกลาง
ร้อยละ 21 - 40	หมายถึง	น้อย
น้อยกว่า ร้อยละ 20	หมายถึง	น้อยที่สุด

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) กำหนดรูปแบบของการประเมิน 4 ด้าน คือ

- 4.1 ด้านบริบท (Context) ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร
- 4.2 ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน
- 4.3 ด้านกระบวนการการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร (Process) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน
- 4.4 ด้านผลผลิตของหลักสูตร (Output) ได้แก่ คุณภาพของดุษฎีบัณฑิต
- 4.5 ด้านความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปใช้จัดทำ PLOs ของหลักสูตร

4.1 ผลการประเมินด้านบริบท

4.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (vision) และเอกลักษณ์ (identity) ของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก วิสัยทัศน์ (vision) ของมหาวิทยาลัย คือ เป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านจีนศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ เอกลักษณ์ (identity) ของมหาวิทยาลัย คือ ด้านจีน หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีรายวิชาที่สอดคล้องกับด้านจีน คือ TC 9013 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านการใช้ภาษาไทย ที่มีเนื้อหาศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไทย-จีน และ TC 9033 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านวัฒนธรรมไทยและคติชนวิทยา ที่มีการศึกษาวิเคราะห์ด้านวัฒนธรรมไทย-จีน มีตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) เพิ่มขึ้น 1 ข้อ ที่สอดคล้องกับด้านจีน คือ ข้อที่ 13 มีวิทยานิพนธ์ด้านวัฒนธรรมไทย-จีน อย่างน้อยร้อยละ 30 ของนักศึกษาแต่ละรุ่น และดำเนินงานได้บรรลุตัวบ่งชี้ข้อที่ 13 มาอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา และยังมี PLOs ที่สอดคล้องกับด้านจีนอีกด้วย คือ PLO ข้อ 3.3) วิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมและคติชนวิทยาของไทยกับต่างประเทศ (เน้นจีน) และ 4.2) ศึกษา

และเตรียมความพร้อมเพื่อคิดสร้างงานวิจัยด้านการวิเคราะห์วัฒนธรรมไทย-จีน หรือวัฒนธรรมไทย-ต่างประเทศได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์ก็ดำเนินงานได้บรรลุตาม PLO 3.3 และ 4.2 ที่ได้ตั้งไว้ มีผลงานวิทยานิพนธ์ด้านการศึกษาวเคราะห์วัฒนธรรมไทย-จีนในประเทศไทย วรรณกรรมคนไทยเชื้อสายจีนในสังคมไทย ชุมชนคนไทยเชื้อสายจีนในประเทศไทย ความเชื่อ พิธีกรรมวัฒนธรรมประเพณีไทย-จีน การเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมไทย-จีน หลายเรื่อง ดังนั้น หลักสูตรจึงมีองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (vision) และเอกลักษณ์ (identity) ของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก

หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก คือมุ่งเน้นการผลิตคณาจารย์บัณฑิต ให้มีความรู้คู่คุณธรรมและเป็นผู้ส่งเสริมและสืบสานการใช้ภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของวัฒนธรรมไทย ดังจะพบว่า มีหลายรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาต่างชาติระดับปริญญาโท เป็นผู้ที่มีความรู้ที่ลึกซึ้งในการสร้างองค์ความรู้ด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย-จีน ได้อย่างถูกต้องโดยคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมของสังคมไทยและจีน กล่าวคือ ในหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมไทย-จีน ได้แก่ TC 9033 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านวัฒนธรรมไทยและคติชนวิทยา จึงกล่าวได้ว่า หลักสูตรสอดคล้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียนให้มีความรอบรู้ สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ให้มีความรู้ลึกและชำนาญงาน ตลอดจนมีคุณธรรม เพื่อพัฒนาตนเองและมีจิตสำนึกที่จะรับใช้สังคมส่วนรวม ดังปณิธานของมหาวิทยาลัยที่ว่า “เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม”

หลักสูตรมีความสอดคล้องกับปณิธานของคณะศิลปศาสตร์เป็นอย่างมาก เนื่องจากหลักสูตรมีรายวิชาที่มุ่งเน้นให้คณาจารย์บัณฑิต มีความรู้ความเข้าใจทั้งด้านภาษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เห็นได้จากรายวิชาในวิชาบังคับและวิชาเลือกที่ช่วยส่งเสริมให้บัณฑิตมีองค์ความรู้และเข้าใจชีวิตและสังคมโลกมากขึ้น อีกทั้งในรายวิชาเอกบังคับ มีรายวิชาที่ส่งเสริมให้บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจด้านการใช้ภาษา คือ รายวิชา TC 9013 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านการใช้ภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งการฟังพูดอ่านเขียน และวิเคราะห์ปัญหาตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติ นอกจากนี้ การที่หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์และศิลป์ ยังเป็นการสร้างผู้เรียนให้เข้าใจธรรมชาติของการใช้ชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นหรือประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รวมถึงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ยังเป็นหลักสูตรที่ทำให้นักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการทำงานในประเทศไทยในหลายสาขาอาชีพที่ต้องการความรู้ในภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอย่างลึกซึ้ง เช่น นักธุรกิจ นักสื่อสารมวลชน ครู-อาจารย์ นักแปล-ล่าม เป็นต้น ให้เป็นผู้ตระหนักถึงการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสมในบริบทวัฒนธรรมไทย อันส่งผลให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน

หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ในด้านการผลิตบุคลากรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ปัจจุบันมีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เห็นได้จากหลักสูตรมีการนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้ผลิตบัณฑิตได้ตรงตามความต้องการของประเทศ และมีรายวิชาที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์วิจารณ์ และการสร้างองค์ความรู้ด้านภาษา วรรณกรรม วัฒนธรรมไทย และไทย-จีน เพื่อให้บัณฑิตรู้สึกในการใช้ภาษาไทยจนสามารถใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และใช้ภาษาไทยเพื่ออาชีพต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมสู่การทำงานในบริบทสังคมไทยปัจจุบัน อีกทั้งยังมีรายวิชาที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ได้แก่ TC 9033 ทฤษฎีการวิจัยและหัวข้อพิเศษด้านวัฒนธรรมไทยและคติชนวิทยา อันแสดงให้เห็นถึงความตระหนักถึงการอนุรักษ์ความเป็นชาติไทย อีกทั้งในปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ทำให้ทุกประเทศต้องมีการสื่อสารแลกเปลี่ยนระหว่างกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและด้านอื่น ๆ ประกอบกับมีชาวต่างชาติจำนวนมากต้องการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารในภารกิจ ต่าง ๆ ดังนั้น สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงเป็นหลักสูตรที่ได้สร้างบุคลากรที่ช่วยสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้วยคุณูปการบัณฑิต จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี และช่วยขับเคลื่อนให้ประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์ทางด้านการค้าการลงทุนจากต่างประเทศ (จีน) เพิ่มขึ้น นอกจากนี้หลักสูตรยังช่วยให้นักศึกษาต่างชาติมีความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยที่มีการพลวัตไปตามสถานการณ์ปัจจุบันโลกได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

หลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความก้าวหน้าและทันสมัยในระดับที่ดี เมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำในประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาวิจัยด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรม การศึกษาวิจัยด้านภาษา วรรณกรรม ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรม และการสื่อสารที่เน้นบริบทของสังคมไทย ในส่วนของการศึกษาวิจัยด้านทักษะทางภาษานั้น หลักสูตรและเนื้อหาการศึกษาวิจัยมีความคล้ายคลึงกับการศึกษาวิจัยด้านทักษะทางภาษาในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่เน้นการวิจัยด้านทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อนำสู่ความรู้ความเข้าใจในการอ่านเขียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้เป็นอย่างดี รวมทั้งบูรณาการความรู้ด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทยให้แก่ผู้เรียน ที่น่าสนใจในกิจกรรมการออกภาคสนามไปเก็บข้อมูลการวิจัยในด้านภาษา และวัฒนธรรม ในชุมชนคนไทย และคนไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดต่าง ๆ ทุกภาคการศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างทักษะการวิจัยแบบภาคสนามให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้แก่นักศึกษาต่างชาติเชิงรูปธรรมมากขึ้น นับว่าเป็นความก้าวหน้าในการจัดหลักสูตรและเนื้อหาที่น่าสนใจและเห็นควรสนับสนุน อีกทั้งเป็นหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักศึกษาต่างชาติที่ต้องการเรียนภาษาไทย โดยหลักสูตรรับเฉพาะนักศึกษาต่างชาติที่มีความต้องการเรียนภาษาไทย เนื่องจากหลักสูตรเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตคุณูปการบัณฑิตที่เป็นชาวต่างประเทศเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการขยายของโลกธุรกิจระหว่างประเทศ

หลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงมีความสำคัญและทันสมัยมาก

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก ครอบคลุมรอบด้านในการผลิตบัณฑิตตามที่หลักสูตรได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 4 ข้อ ซึ่งทุกข้อมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับหลักสูตร เพราะเป็นหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เปิดรับเฉพาะนักศึกษาชาวต่างชาติเท่านั้น ดังนั้นทุกรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดจึงมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ต้องการผลิตดุษฎีบัณฑิต ให้มีความรู้ลึกในด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับสาขาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตดุษฎีบัณฑิต ให้มีความคิดเชิงบวกต่อภาษาและวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน จนสามารถเป็นผู้ถ่ายทอดภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างถูกต้อง ที่นับว่าเป็นพันธกิจที่สำคัญของหลักสูตร

โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรและรายวิชา มีความสัมพันธ์กันดี การจัดโครงสร้างเนื้อหา รายวิชาวิชาบังคับ มีโครงสร้างในการจัดที่เรียงลำดับตามความจำเป็น และความยากง่ายของรายวิชาเหมาะสมแล้ว หลักสูตรต้องการมุ่งเน้นผลิตดุษฎีบัณฑิตชาวต่างชาติให้มีความรู้ลึกในด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย อีกทั้งยังศึกษาวิจัยโดยให้นักศึกษาต่างชาติสามารถนำภาษาไทยไปบูรณาการในสาขาวิชาชีฟต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องในบริบทของสังคมไทย ดังนั้นการเรียน 48 หน่วยกิตจึงนับว่ามีความเหมาะสมในการบ่มเพาะให้นักศึกษาต่างชาติเกิดความรัก ความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมไทย จนสามารถเป็นตัวแทนในการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันได้ จึงเป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นและมีโครงสร้างที่สัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

เนื้อหาสาระของรายวิชามีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ได้มาก วิชาเอกบังคับ ล้วนมีรายวิชาที่ครอบคลุมและสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพทั้งส่วนตัวและการทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้นักศึกษาชาวต่างชาติเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในการศึกษาวิจัยด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน ได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น รวมทั้งยังมีการรายงานความก้าวหน้าดุษฎีนิพนธ์ ภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง ซึ่งทำให้นักศึกษาได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการฝึกให้นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ผู้เรียนต้องรู้จักประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

หลักสูตรได้กำหนดคุณลักษณะที่โดดเด่นของดุษฎีบัณฑิต ครอบคลุมทุกด้านแล้ว ในหมวดที่ 4. ผลการเรียนรู้ และ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล ข้อที่ 1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา ซึ่งเห็นควรเป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด และทำให้ได้ดุษฎีบัณฑิต ที่พึงประสงค์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะที่สามารถนำมาปรับปรุงหลักสูตรไว้ ดังนี้

- 1) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตอ่านและเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้ ได้แก่ การเขียนเค้าโครงงานวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การเขียนบทความวิจัยได้
- 2) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตอ่านวรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทยได้อย่างแตกฉานจนสามารถนำทฤษฎีไปใช้ในการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตีความวรรณกรรม และเชื่อมโยงวรรณกรรมไปสู่ศาสตร์อื่น ๆ ในสังคมได้
- 3) ต้องการให้มหาวิทยาลัยเรียนรู้และศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน เพื่อให้ประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทย/ไทย-จีนสำหรับการสื่อสารภาษาไทยและการศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.1.2 อาจารย์ผู้สอน จากการจัดสนทนาผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ได้ร่วมกันประเมินบริบทด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาสาระของรายวิชาต่าง ๆ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรยังคงมีความเหมาะสม จุดเด่นของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) คือ รายวิชาที่มีครบถ้วนทั้งด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่สนใจทำวิทยานิพนธ์ด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน และทำให้อาจารย์ผู้สอนได้ขยายขอบเขตการวิจัยและเรียนรู้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรจึงมีความสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตรที่เป็น การศึกษาวิจัยทั้งด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน เพื่อให้ชาวต่างชาติได้ใช้ภาษาไทยสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาไทยในฐานะเป็นภาษาที่สองได้อย่างถูกต้องชัดเจนตามบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย ทั้งยังสามารถบูรณาการความรู้ภาษาไทยไปใช้ร่วมกับศาสตร์อื่นได้ และมีความรู้จริงในภาษาไทย สามารถสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนพื้นฐานวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อผู้เรียนได้เรียนจบหลักสูตรแล้วก็จะสามารถนำความรู้ทางภาษาไทยไปบูรณาการใช้ร่วมกับศาสตร์อื่นได้จริง เนื่องด้วยหลักสูตรมีการศึกษาวิจัยด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน อันสามารถเอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี รวมถึงโครงสร้างหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผลิตบัณฑิตที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องครอบคลุมแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร และโครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื่องจากทางหลักสูตรมีการจัดรายวิชาที่สามารถตอบโจทย์กับสังคมไทยและวัฒนธรรมไทยได้เป็นอย่างดี อีกทั้งจำนวนของหมวดวิชาและรายวิชาที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 48 หน่วยกิต มีความเพียงพอต่อการเรียนการสอนนักศึกษาชาวต่างชาติ ซึ่งจากที่มีการปรับหลักสูตรที่ผ่านมาและทางหลักสูตรได้เปิดการเรียนการสอนนั้น เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนของรายวิชาในหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยรายวิชาบังคับซึ่งเป็นรายวิชาที่ให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับประยุกต์ใช้ในการทำวิจัย ประกอบอาชีพ ได้เป็นอย่างดี และมีเนื้อหาที่ไม่ยากเกินไปสำหรับนักศึกษาต่างชาติ นักศึกษาจึงสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปต่อยอดได้ ไม่ว่าจะเป็นการทำวิจัยในฐานะอาจารย์มหาวิทยาลัยและการเป็นนักธุรกิจในระดับผู้นำระดับสูงได้

ด้านเนื้อหาวิชาที่มีคุณค่าทางวิชาการ/วิชาชีพเป็นอย่างมาก นักศึกษาได้ฝึกทำวิจัยบ้อยย่อในรายวิชาต่าง ๆ ครอบคลุมทั้งด้านภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และวิเคราะห์เนื้อหาทางภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาไปใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในการทำวิจัย การทำงานและทำวิจัยในฐานะอาจารย์มหาวิทยาลัย

4.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยป้อนเข้า : คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาและปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา

4.2.1 คุณลักษณะของอาจารย์

4.2.1.1 คุณลักษณะของอาจารย์ประเมินจากตำแหน่งทางวิชาการ

ตามเกณฑ์ประเมินคุณภาพของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ตำแหน่งทางวิชาการ			
อาจารย์	0	0	2
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0	0	1
รองศาสตราจารย์	0	0	1
ศาสตราจารย์	0	0	0

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

ตารางที่ 4-1 แสดงผลรวมค่าถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ ปีการศึกษา 2567

ลำดับ	รายชื่อ	ค่าถ่วงน้ำหนัก อาจารย์	คุณวุฒิ		
			ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
1	รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรโชติ เกิดแก้ว	1x9=9			✓
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร	1x8=8			✓
3	อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร	1x5=5			✓
4	อาจารย์ ดร.จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ	1x5=5			✓
	รวม (4)	27			

วิธีการคำนวณ

<p>ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำทั้งหมด</p>

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีคณาจารย์จำนวน 4 คน ค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 27 เมื่อนำมาคำนวณเท่ากับ 6.75 คิดเป็น $6.75 \times 5 / 6 = 5.63$ พบว่า ลักษณะของอาจารย์เมื่อประเมินจากคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับสูง คือ จบการศึกษาระดับปริญญาเอกทุกคน ตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง คือมีตำแหน่งทางวิชาการ 2 คน จาก 4 คน ดังแสดงในตารางที่ 4-1

4.2.1.2 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ประเมินจากดุษฎีบัณฑิต

ดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 คน ปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน รวม 24 คน โดยดุษฎีบัณฑิต ตอบแบบประเมินกลับมาจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4-2 และตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-2 แสดงร้อยละของบัณฑิตปีการศึกษา 2566 และ 2567 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	2	8.33
หญิง	22	91.67
จำนวน	24	100.00

ตารางที่ 4-3 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนประเมินโดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2566 และ 2567

ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ	การแปลความหมาย
1. ความรู้ทางวิชาการของอาจารย์	4.88	มากที่สุด
2. มีความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	มากที่สุด
3. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่	4.96	มากที่สุด
4. มีความสามารถในการวิจัย	4.58	มากที่สุด
5. มีความสามารถในการบริการทางวิชาการแก่สังคม	5.00	มากที่สุด
6. เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.63	มากที่สุด
7. เป็นผู้นำทางความคิด	5.00	มากที่สุด
8. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรม	4.92	มากที่สุด
9. เป็นนักบริหารจัดการ	5.00	มากที่สุด
10. มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาไทย	4.79	มากที่สุด
11. มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศ	4.71	มากที่สุด
12. มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	5.00	มากที่สุด
13. เป็นผู้มีการยอมรับในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม	5.00	มากที่สุด
14. เป็นผู้มีความดีและมีจิตวิญญาณความเป็นครู	4.92	มากที่สุด
15. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	4.92	มากที่สุด
16. มีความสามารถในการสอน/ถ่ายทอดความรู้	4.88	มากที่สุด
17. มีความสามารถในการให้คำปรึกษา แนะนำ	4.96	มากที่สุด
18. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขามีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในระดับใด	5.00	มากที่สุด
19. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขา มีคุณลักษณะด้านการสอนในระดับใด	4.92	มากที่สุด
20. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขา มีคุณลักษณะด้านความเป็นครูในระดับใด	5.00	มากที่สุด

ในภาพรวมบัณฑิตประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 5.00 ประเมินคุณลักษณะด้านการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 5.00 และประเมินคุณลักษณะด้านความเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 5.00

4.2.1.3 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ประเมินโดยนักศึกษาปัจจุบัน

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 15 คน ตอบแบบประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนกลับมา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4-4 ถึงตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-4 แสดงร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	-	0.00
หญิง	15	100.00
จำนวน	15	100.00

ตารางที่ 4-5 แสดงร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
1	2	13.33
2	3	20.00
3	10	66.67
จำนวน	15	100.00

ตารางที่ 4-6 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ประเมินโดยนักศึกษาปัจจุบัน

ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ	การแปลความหมาย
1. ความรู้ทางวิชาการของอาจารย์	5.00	มากที่สุด
2. มีความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.93	มากที่สุด
3. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่	4.87	มากที่สุด
4. มีความสามารถในการวิจัย	4.53	มากที่สุด
5. มีความสามารถในการบริการทางวิชาการแก่สังคม	5.00	มากที่สุด
6. เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.60	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ	การแปลความหมาย
7. เป็นผู้นำทางความคิด	5.00	มากที่สุด
8. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรม	4.87	มากที่สุด
9. เป็นนักบริหารจัดการ	5.00	มากที่สุด
10. มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาไทย	4.73	มากที่สุด
11. มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศ	4.67	มากที่สุด
12. มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.87	มากที่สุด
13. เป็นผู้มีการยอมรับในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม	5.00	มากที่สุด
14. เป็นผู้มีความดีและมีจิตวิญญาณความเป็นครู	4.87	มากที่สุด
15. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	4.87	มากที่สุด
16. มีความสามารถในการสอน/ถ่ายทอดความรู้	4.80	มากที่สุด
17. มีความสามารถในการให้คำปรึกษา แนะนำ	4.93	มากที่สุด
18. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของคณะมีคุณลักษณะด้าน ความรู้ความสามารถในระดับใด	5.00	มากที่สุด
19. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของคณะมีคุณลักษณะด้านการสอนในระดับใด	4.93	มากที่สุด
20. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของคณะมีคุณลักษณะด้านความเป็นครูในระดับใด	5.00	มากที่สุด

ในภาพรวมนักศึกษาปัจจุบันประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ในระดับมากที่สุดคือ 5.00 คุณลักษณะด้านการสอนระดับมากที่สุด คือ 5.00 และคุณลักษณะด้านความเป็นครู ระดับมากที่สุด คือ 5.00

4.2.2 คุณลักษณะของนักศึกษา ประเมินจากอาจารย์ผู้สอน

จากการสนทนากับอาจารย์ผู้สอนได้ร่วมประเมินลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนี้

1) นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษามีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยในระดับดีถึงดีมาก บางคนสำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทย บางคนเรียนภาษาไทยด้วยตนเอง มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการฟังการพูดภาษาไทย แต่การอ่านการเขียนยังอยู่ในระดับดีจึงต้องมอบหมายงานการอ่านตำราภาษาไทยมากขึ้น เพื่อให้ความสามารถด้านการอ่านการเขียนภาษาไทยดีขึ้น และพร้อมต่อการเขียนวิทยานิพนธ์แบบพรรณนาวิเคราะห์เป็นภาษาไทยได้ต่อไป

2) นักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียนรู้การค้นคว้าวิจัยด้านภาษา วรรณกรรม และ วัฒนธรรมเป็นอย่างมาก ทำให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นในระหว่างเรียน และทำวิทยานิพนธ์สำเร็จได้ในที่สุด

3) ปัญหาของนักศึกษามี 3 แบบ

3.1 นักศึกษาไม่เก่งภาษาไทยแต่คิดแบบนักวิจัยได้ ปัญหานี้แก้ไขได้ไม่ยาก แนวทางแก้ไข พัฒนาการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น

3.2 นักศึกษาเก่งภาษาไทยแต่คิดแบบนักวิจัยไม่เป็น ปัญหานี้แก้ยากหน่อย เพราะ ต้องแก้ในระดับการคิด เพราะบางคนแก้ได้แต่บางคนก็แก้ไขไม่ได้

3.3 นักศึกษาบางคนไม่เก่งภาษาไทย และไม่เก่งด้านการคิด ปัญหานี้แก้ไม่ได้ แนวทางแก้ คือ ให้นักศึกษาเรียนปรับพื้นฐานใหม่ในหลายวิชา กับนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ ที่มีการสอนทักษะการคิดควบคู่กับทักษะทางภาษา

4) นักศึกษาบางคนคิดว่าการทำวิทยานิพนธ์นั้นสามารถนำงานวิทยานิพนธ์ที่เขียนเป็น ภาษาจีนแล้วและนำมาแปลเป็นภาษาไทยได้ แต่ระเบียบวิธีวิจัยในวิทยานิพนธ์เหล่านั้นมีระเบียบวิธี วิจัยที่แตกต่างกันจึงลอกกันไม่ได้และไม่ควรลอกโดยเด็ดขาด เมื่อนักศึกษาทำความเข้าใจแล้ว ก็เปลี่ยนแนวคิดในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยการเขียนและวิเคราะห์งานด้วยตนเองได้

5) นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านวรรณกรรมไทยช้า ทำให้ทำงานส่งในวิชาวรรณกรรมได้ไม่ทันตาม กำหนด ต้องเลื่อนส่งงานอยู่บ่อยครั้ง

6) นักศึกษามีความขยันอดทนแบบคนจีน แต่มีสภาพอ่อนนุ่มถ่อมตนและมีมารยาทที่ ดีแบบคนไทยทำให้นักศึกษาเป็นที่ชื่นชอบของตลาดแรงงานทั้งในประเทศไทยและสาธารณรัฐ ประชาชนจีน จึงไม่มีสถิติที่ดุขงักบัณฑิตไม่ได้อ่านทำเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

4.2.3 ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา

ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาประกอบด้วยความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ความพึงพอใจในการให้บริการของสมุดและสื่อการศึกษา ความเหมาะสมของอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและห้องเรียน โดยได้สอบถามจากดุขงักบัณฑิต และนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2-3

ผลการศึกษาพบว่าบัณฑิตพึงพอใจด้านความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.96 ด้านสมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุดคือ 4.71 และ ด้านความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.63 ดังในตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ผลการประเมินของบัณฑิตเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้

ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ	การแปลความหมาย
ด้านที่ 1 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต		
1. จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีพอเพียง	4.63	มากที่สุด
2. สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	4.71	มากที่สุด
3. การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกรวดเร็ว	4.63	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	$\bar{X} = 4.66$	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ความพึงพอใจในการให้บริการของห้องสมุดและสื่อการศึกษา		
4. การให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.58	มากที่สุด
5. ความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล	4.63	มากที่สุด
6. ความทันสมัยของหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ	4.46	มาก
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ	4.96	มากที่สุด
8. ความเพียงพอของที่นั่งในห้องสมุด	4.67	มากที่สุด
9. เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร	4.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	$\bar{X} = 4.63$	มากที่สุด
ด้านที่ 3 ความเหมาะสมของอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและห้องเรียน		
10. ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ห้องเรียนในด้านความสะอาดและบรรยากาศวิชาการ	4.58	มากที่สุด
11. ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน	4.71	มากที่สุด
12. ความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน / ห้องปฏิบัติการ	4.29	มาก
13. ความเหมาะสมด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย	4.54	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	$\bar{X} = 4.53$	มากที่สุด

ตารางที่ 4-8 ผลการประเมินของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้

ประเด็นการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ	การแปลความหมาย
ด้านที่ 1 ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต		
1. จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีพอเพียง	4.67	มากที่สุด
2. สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม	4.67	มากที่สุด
3. การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกรวดเร็ว	4.67	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 1	$\bar{X} = 4.67$	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ความพึงพอใจในการให้บริการของห้องสมุดและสื่อการศึกษา		
4. การให้บริการของเจ้าหน้าที่	4.33	มาก
5. ความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล	4.73	มากที่สุด
6. ความทันสมัยของหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ	4.40	มาก
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ	4.87	มากที่สุด
8. ความเพียงพอของที่นั่งในห้องสมุด	4.53	มากที่สุด
9. เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร	4.47	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 2	$\bar{X} = 4.56$	มากที่สุด
ด้านที่ 3 ความเหมาะสมของอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและห้องเรียน		
10. ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ห้องเรียนในด้านความสะดวก และบรรยากาศวิชาการ	4.67	มากที่สุด
11. ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน	4.67	มากที่สุด
12. ความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ	4.27	มาก
13. ความเหมาะสมด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย	4.53	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยด้านที่ 3	$\bar{X} = 4.54$	มากที่สุด

จากผลการประเมินในตารางที่ 4-8 พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1-2-3 พึงพอใจด้านความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.87 ด้านความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.73

ในส่วนของคุณอาจารย์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมและเพียงพอ กล่าวคือ หลักสูตรส่งอาจารย์ประจำหลักสูตรร่วมในการคัดเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดเพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาในหลักสูตร อีกทั้งหลักสูตรยังมีหนังสือภาษาไทยจำนวนหนึ่งให้นักศึกษาอ่านเพิ่มเติม และจัดห้องที่รวบรวมวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตไว้เพื่อให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนได้เข้ามาค้นคว้าหาข้อมูลที่คณะศิลปศาสตร์ ชั้น 3 นอกจากนี้หลักสูตรมีการจัดทำห้องสมุดออนไลน์ ใน Ms Teams โดยมีเอกสารวิชาการทั้งตำราและวิทยานิพนธ์สำหรับหลักสูตรปริญญาโท ซึ่งนักศึกษสามารถดาวน์โหลดเอกสาร หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (PDF File) ได้ แบ่งออกเป็น 16 หมวด จำนวน 658 เรื่อง

ด้านสถานที่ หลักสูตรได้จัดสถานที่ห้องศึกษาค้นคว้าและทำวิทยานิพนธ์ไว้ให้นักศึกษาอยู่ที่ชั้น 3 อาคารอเนกประสงค์ คณะศิลปศาสตร์ ใกล้กับห้องพักของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เป็นห้องที่มีวิทยานิพนธ์ไว้บริการให้นักศึกษาอ่านและยืมกลับได้ มีโต๊ะทำงาน ปลั๊กไฟ ระบบอินเทอร์เน็ต (wifi) และห้องมีลักษณะปิด ขนาดกว้างขวางใหญ่ที่เหมาะสมกับการนั่งเขียนงานวิทยานิพนธ์ได้เป็นเวลานาน

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตที่ดีขึ้น อีกทั้งยังมีการปรับปรุงห้องสมุดให้มีพื้นที่ในการเรียนรู้ของนักศึกษามากยิ่งขึ้น และยังได้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ของห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่ดีขึ้นด้วย มีห้อง Co-Working space ให้นักศึกษานั่งทำงานได้ ที่อาคารอำนวยการมีห้อง Graduated Lounge ที่ทันสมัยและสวยงาม ให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้นั่งทำงานอีกด้วย

4.3 ด้านกระบวนการผลิต : การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการสอน

การประเมินด้านกระบวนการผลิตประกอบด้วยการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการสอน

การบริหารหลักสูตร จากโครงสร้างของหลักสูตรสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่ามีระบบและกลไกในการบริหารหลักสูตรกล่าวคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีหน้าที่วางแผน กำกับติดตามและตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนให้ได้คุณภาพทั้งการจัดทำรายละเอียดวิชาก่อนเปิดภาค หรือ สพว.03 การพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบปลายภาคแบบ take home ตลอดจนการพิจารณาผลสอบ (เกรด) ทั้งในระดับหลักสูตร และระดับคณะ ตลอดจนและการจัดทำรายงานรายวิชา สพว.05 ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาแห่งชาติ โดยตามระบบและกลไกของหลักสูตร มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทำหน้าที่กำกับ ติดตามและประเมินผลการทำงานของอาจารย์ผู้สอน

นักศึกษาชั้นปีที่ 1-2-3 ได้ประเมินด้านการบริหารหลักสูตร โดยมีภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.79 และมีความพึงพอใจการให้คำปรึกษาของอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 5.00 รายละเอียดในตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2-3 เกี่ยวกับหลักสูตรและการให้คำปรึกษาของอาจารย์

การประเมิน	ระดับความพึงพอใจ	การแปลความหมาย
การบริหารหลักสูตร		
1. จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีในหลักสูตร	4.93	มากที่สุด
2. วิธีการคัดเลือกนักศึกษามีมาตรฐาน	4.80	มากที่สุด
3. ระบบการลงทะเบียนสะดวกและรวดเร็ว	4.93	มากที่สุด
4. การจัดรายวิชาที่นักศึกษาเรียนเป็นระบบ	4.47	มากที่สุด
5. การจัดผู้สอนในแต่ละวิชามีความเหมาะสม	4.87	มากที่สุด
6. การจัดตารางสอนมีประสิทธิภาพ	4.53	มากที่สุด
7. การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสม	5.00	มากที่สุด
8. การให้ข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบการของคณะและมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ	4.67	มากที่สุด
9. มีกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.87	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม ด้านการบริหารหลักสูตร	$\bar{X} = 4.79$	มากที่สุด
การให้คำปรึกษาของอาจารย์		
10. อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษานักศึกษาอย่างเพียงพอ	5.00	มากที่สุด
11. นักศึกษาติดต่อขอพบอาจารย์ได้ง่าย	5.00	มากที่สุด
12. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา	5.00	มากที่สุด
13. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์/โครงการพิเศษ/ศิลปนิพนธ์ เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา	5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์	$\bar{X} = 5.00$	มากที่สุด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ประจำรายวิชามีหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคำอธิบายวิชาและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ 5 ด้านตาม

กรอบมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติ (TQF) โดยเน้นจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การอภิปราย การสัมมนา การลงชุมชนเพื่อเก็บข้อมูล วิจัยภาคสนาม การทำงานวิจัยฉบับย่อในชั้นเรียน การฝึกเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ การฝึกนำเสนอ ผลงานวิจัย การเขียนวิเคราะห์ผลการวิจัย การเขียนบทความวิจัย การฝึกทักษะการอ่านอันเป็น พื้นฐานในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ทางสาขาวิชาฯ ยังมีกิจกรรมวิชาการที่เสริมสร้างศักยภาพทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ทุกภาคการศึกษา ได้แก่ โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวัฒนธรรมศึกษา โครงการ ฝึกทักษะการเก็บข้อมูลภาคสนามด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้ นักศึกษามีประสบการณ์การ เก็บข้อมูลวิจัยจากการสังเกต สัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างในชุมชนจริง และฝึกทักษะการเรียบเรียงข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการออกภาคสนาม ซึ่งนำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์ด้านวัฒนธรรมอย่างลุ่ม ลึกมากขึ้น

ด้านการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา พบว่าอาจารย์มีการวัดและการประเมินผล เหมาะสมกับการเรียนการสอนทางด้านภาษา มีการวัดผลอย่างหลากหลายรูปแบบสอดคล้องและ เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละรายวิชา เช่น การทำข้อสอบเก็บคะแนน การอภิปรายกลุ่ม แบบ ประเมินผล (การพูด) แบบประเมินผลการสอบปลายภาคแบบ take home แบบประเมิน วิทยานิพนธ์แบบ rubric และมีการกำหนด marking scheme ที่ชัดเจน และประเมินวิทยานิพนธ์โดย คณะกรรมการสอบเค้าโครง และสอบป้องกัน

ด้านการประเมินการสอนของอาจารย์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติใช้ระบบ ประเมินการสอนออนไลน์ซึ่งเป็นระบบประเมินผลกลางของมหาวิทยาลัย เมื่อรับทราบผลการประเมิน จากนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนจะนำข้อเสนอและประเด็นที่ควรแก้ไขมาปรับปรุงวิธีการสอนและสื่อการ สอน นอกจากนี้อาจารย์บางท่านยังใช้วิธีประเมินเชิงคุณภาพในชั้นเรียนโดยให้นักศึกษาเขียนประเมิน วิธีการสอนและสื่อการสอนของอาจารย์ด้วย

อาจารย์มีความเห็นว่า ระบบประเมินการสอนในปัจจุบันถือว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนในหลักสูตรเป็นผู้เรียนชาวต่างชาติ ระบบประเมินการสอนก็ได้มีการใส่ภาษาจีนกำกับ คู่กับภาษาไทยด้วย ดังนั้นจึงทำให้ผู้ประเมินสามารถอ่านข้อความและดำเนินการประเมินได้เข้าใจ ตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

4.4 ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร

4.4.1 ประสิทธิภาพของการผลิตบัณฑิต

4.4.1.1 จำนวนปีที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามแผน

หลักสูตร ศศ.ด.การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ปีการศึกษา 2566 และ 2567 นักศึกษาสำเร็จการศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวนปีที่ศึกษา คือ 3 ปี ตามแผนการศึกษาที่กำหนดใน มคอ 2 รายละเอียดดังในตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 ประสิทธิภาพภายในการผลิตบัณฑิตปีการศึกษา 2566 และ 2567 (ด้านจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา)

ประสิทธิภาพภายในของการผลิตบัณฑิต ปีการศึกษา 2566-2567	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2566	4	100.00
สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2567	20	100.00
ปกติ (ยังไม่สำเร็จการศึกษา)	-	-
พ้นสภาพ	-	-
ลาออก	-	-
คัดชื่อออก	-	-
รวมทั้งหมด	24	100.00

4.4.1.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม GPAX ของผู้สำเร็จการศึกษา

จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จตามแผนในการศึกษาในปี 2566 และ 2567 พบว่าจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา 24 คน มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด รายละเอียดในตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 ประสิทธิภาพภายในการผลิตบัณฑิตปีการศึกษา 2563 (ด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมของบัณฑิต)

ประสิทธิภาพภายในของการผลิตบัณฑิต ปีการศึกษา 2563	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป	24	100.00
คะแนนเฉลี่ยสะสม 0.00-2.99	-	-
รวมทั้งหมด	24	100.00

4.4.1.3 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พิจารณาจากความเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

4.4.1.3.1 ความคิดเห็นของบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

บัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ให้ข้อมูลจำนวน 24 คน เป็นเพศชาย จำนวน 2 คน และเพศหญิง จำนวน 22 คน

ตารางที่ 4-12 แสดงร้อยละของบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	2	8.33
หญิง	22	91.67
จำนวน	24	100.0

ตารางที่ 4-13 ผลการประเมินตนเองของบัณฑิตด้านความสามารถในการทำงาน

ประเด็นการประเมินความสามารถในการทำงาน	ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม		
1.1 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.88	มากที่สุด
1.2 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงาน	4.92	มากที่สุด
1.3 มีความขยัน กระตือรือร้นในการทำงาน	4.92	มากที่สุด

ประเด็นการประเมินความสามารถในการทำงาน	ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
1.4 มีความอดทน ในการทำงานให้สำเร็จ	4.54	มากที่สุด
1.5 มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและองค์กร	4.83	มากที่สุด
1.6 อ่อนน้อม ถ่อมตน ให้เกียรติผู้อื่น และปฏิบัติ	4.71	มากที่สุด
1.6 ตรงต่อเวลา	4.63	มากที่สุด
1.7 รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด	4.92	มากที่สุด
1.8 มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ช่วยเหลือ เป็นมิตรต่อผู้ร่วมงาน	4.92	มากที่สุด
1.9 จงรักภักดี มุ่งมั่นและทุ่มเทที่จะพัฒนาองค์กร	4.75	มากที่สุด
1.10 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ	4.79	มากที่สุด
1.11 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.71	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านคุณธรรม จริยธรรม	$\bar{X} = 4.79$	มากที่สุด
2. ด้านความรู้		
2.1 มีความรู้เพียงพอในการปฏิบัติงาน	4.79	มากที่สุด
2.2 มีทักษะในการปฏิบัติงาน	4.83	มากที่สุด
2.3 ผลงานถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ	4.92	มากที่สุด
2.4 มีการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ	4.88	มากที่สุด
2.5 มีความรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย	4.71	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความรู้	$\bar{X} = 4.83$	มากที่สุด
3. ด้านทักษะทางปัญญา		
3.1 สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดปัญหาและเลือกใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหาได้	4.88	มากที่สุด
3.2 มีการวางแผนในการทำงาน	4.96	มากที่สุด
3.3 มีความสามารถในการบริหารจัดการภาระงานต่าง ๆ	4.92	มากที่สุด
3.4 มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองได้	4.92	มากที่สุด
3.5 มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน	4.79	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทักษะทางปัญญา	$\bar{X} = 4.89$	มากที่สุด
4. ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ		

ประเด็นการประเมินความสามารถในการทำงาน	ระดับคะแนน	การแปล ความหมาย
4.1 มีภาวะผู้นำ	4.88	มากที่สุด
4.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ / ทำงานเป็นทีมได้	4.92	มากที่สุด
4.3 มีความรับผิดชอบในงานที่ทำ โดยให้บรรลุเป้าหมายของงาน	4.92	มากที่สุด
4.4 รู้จักประนีประนอม / มีความยืดหยุ่นในการทำงาน / รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.54	มากที่สุด
4.5 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ต่อผู้ร่วมงาน	4.92	มากที่สุด
4.6 มีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กร และผู้ร่วมงาน	4.63	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ	$\bar{X} = 4.80$	มากที่สุด
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
5.1 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสาร	4.88	มากที่สุด
5.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.96	มาก
5.3 สามารถสรุปประเด็น/หัวข้อ จากการประชุม/ สนทนาได้ถูกต้อง ชัดเจน	4.88	มากที่สุด
5.4 สามารถใช้เพื่อการแสวงหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร	4.92	มากที่สุด
5.5 ความสามารถในการนำเสนองานและการสื่อสาร	4.92	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	$\bar{X} = 4.91$	มาก
ประเด็นการประเมินความสามารถในการทำงาน	ระดับคะแนน	การแปล ความหมาย
6. ด้านอื่น ๆ		
6.1 คุณภาพโดยภาพรวมของบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ	4.96	มากที่สุด

ในภาพรวมบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ประเมินความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.96 โดยด้านคุณธรรมจริยธรรมประเมินตนเองในระดับมากที่สุด คือ 4.79 ด้านความรู้ประเมินตนเองในระดับมากที่สุด คือ 4.83 ด้านทักษะทางปัญญาประเมิน

ตนเองระดับมากที่สุด คือ 4.89 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบประเมินตนเองระดับมากที่สุด คือ 4.81 และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเมินตนเองระดับมากที่สุด คือ 4.92

4.4.1.3.2 ความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตสาขาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ให้ข้อมูลจำนวน 15 คน เพศหญิง จำนวน 10 คน เพศชาย จำนวน 5 คน รวม 15 คน

ตารางที่ 4-14 แสดงร้อยละของผู้ใช้บัณฑิต จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	5	33.33
หญิง	10	66.67
จำนวน	15	100.0

4-15 ช่วงอายุของผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังข้อมูลในตารางที่

ตารางที่ 4-15 แสดงร้อยละของผู้บังคับบัญชา จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
36-40	1	6.67
41-45	4	26.67
46-50	4	26.67
51 ปี ขึ้นไป	6	40.00
รวม	15	100.0

ตารางที่ 4-16 ผลการประเมินบัณฑิตโดยผู้บังคับบัญชา

ประเด็นการประเมินความสามารถในการทำงาน	ระดับ คะแนน	การแปล ความหมาย
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม		
1.1 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.67	มากที่สุด
1.2 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงาน	4.87	มากที่สุด
1.3 มีความขยัน กระตือรือร้นในการทำงาน	4.93	มากที่สุด
1.4 มีความอดทน ในการทำงานให้สำเร็จ	4.73	มากที่สุด
1.5 มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและองค์กร	5.00	มากที่สุด
1.6 อ่อนน้อม ถ่อมตน ให้เกียรติผู้อื่น และปฏิบัติ ต่อบุคคลอื่นด้วยความเคารพ	4.60	มากที่สุด
1.7 รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด	4.67	มากที่สุด
1.8 มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ช่วยเหลือ เป็นมิตรต่อผู้ร่วมงาน	4.73	มากที่สุด
1.9 จงรักภักดี มุ่งมั่นและทุ่มเทที่จะพัฒนาองค์กร	4.73	มากที่สุด
1.10 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ		มากที่สุด
1.11 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.60	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านคุณธรรม จริยธรรม	$\bar{X} = 4.77$	มากที่สุด
2. ด้านความรู้		
2.1 มีความรู้เพียงพอในการปฏิบัติงาน	4.87	มากที่สุด
2.2 มีทักษะในการปฏิบัติงาน	4.80	มากที่สุด
2.3 ผลงานถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ	4.87	มากที่สุด
2.4 มีการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ	4.67	มากที่สุด
2.5 มีความรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย	4.87	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความรู้	$\bar{X} = 4.85$	มากที่สุด
3. ด้านทักษะทางปัญญา		
3.1 สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดปัญหาและเลือกใช้ ข้อมูลในการแก้ปัญหาได้	4.60	มากที่สุด
3.2 มีการวางแผนในการทำงาน	4.87	มากที่สุด
3.3 มีความสามารถในการบริหารจัดการภาระงานต่าง ๆ	4.67	มากที่สุด

ประเด็นการประเมินความสามารถในการทำงาน	ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
3.4 มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองได้	4.73	มากที่สุด
3.5 มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน	4.73	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทักษะทางปัญญา	$\bar{X} = 4.72$	มากที่สุด
4. ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ		
4.1 มีภาวะผู้นำ	4.87	มาก
4.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ / ทำงานเป็นทีมได้	4.87	มากที่สุด
4.3 มีความรับผิดชอบในงานที่ทำ โดยให้บรรลุเป้าหมายของงาน	4.67	มากที่สุด
4.4 รู้จักประนีประนอม / มีความยืดหยุ่นในการทำงาน / รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.87	มากที่สุด
4.5 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ต่อผู้ร่วมงาน	4.87	มากที่สุด
4.6 มีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กร และผู้ร่วมงาน	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	$\bar{X} = 4.82$	มากที่สุด
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
5.1 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสาร	4.87	มากที่สุด
5.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.87	มากที่สุด
5.3 สามารถสรุปประเด็น/หัวข้อ จากการประชุม/สนทนาได้ถูกต้อง ชัดเจน	5.00	มากที่สุด
5.4 สามารถใช้เพื่อการแสวงหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร	4.87	มากที่สุด
5.5 ความสามารถในการนำเสนองานและการสื่อสาร	4.87	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	$\bar{X} = 4.89$	มากที่สุด
6. ด้านอื่นๆ		
6.1 คุณภาพของบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	4.80	มากที่สุด

ในภาพรวมผู้ใช้บัณฑิตประเมินคุณภาพของดุขุภักับัณฑิต จากสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.80 โดยด้านคุณธรรมจริยธรรมได้ คะแนนเฉลี่ย 4.77 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้ ได้คะแนนเฉลี่ย 4.85 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะทางปัญญา ได้คะแนนเฉลี่ย 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบได้คะแนนเฉลี่ย 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้คะแนนเฉลี่ย 4.89 อยู่ในระดับมากที่สุด

จุดเด่นของดุขุภักับัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

- 1) มีความขยัน อดทน แบบคนจีน แต่กิริยามารยาทที่ดี อ่อนโยน อ่อนน้อมแบบคนไทย
- 2) มีความเฉลียวฉลาด ยิ้มแย้มแจ่มใส มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน
- 3) ใช้ภาษาไทยสื่อสารได้ดีมาก ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน
- 4) มีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ดีมาก และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่คิดไปสู่การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ดี
- 5) มีความสามารถด้านการทำวิจัยเชิงคุณภาพทั้งแบบศึกษาวิเคราะห์จากเอกสาร (Textual Analysis) และแบบเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Research)

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรที่ว่าคุณลักษณะที่โดดเด่นของบัณฑิต หลักสูตร ศศ.ต. การสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองว่า ควรเป็นดุขุภักับัณฑิต ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้อย่างลุ่มลึกและมีประสิทธิภาพ เป็นผู้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ดี และสามารถทำวิจัยเชิงคุณภาพได้อย่างมีระเบียบวิธีวิจัยที่ดีจนนำไปสู่การคิดค้นองค์ความรู้ใหม่ที่น่าสนใจได้ ซึ่งจะนำไปสู่การมีความสามารถประกอบอาชีพในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีบริบทของความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่กล่าวว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นอย่างมาก โดยดุขุภักับัณฑิตมีความสำเร็จในหน้าที่การงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การดำเนินงานใหม่เป็นอาจารย์สอนภาษาไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน (เดิมทำงาน Part time ด้านการล่ามไทย-จีน)

1.1 MS. ZHILAN XU (สุจิรา) เดิมทำงานเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในประเทศไทย เมื่อเรียนจบปริญญาเอกได้สอบเข้าเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาไทย มหาวิทยาลัย 昆明理工大学 (Kunming University of Science and Technology) ผ่านการสอบและได้รับ แต่งตั้งเป็นอาจารย์เรียบร้อยแล้ว และได้รับเงินโบนัสจากรัฐบาลจีน จำนวน 500,000 บาท

1.2 MS.JIANG NANNAN (หนานหนาน) ทำงานที่เดิมคือเป็นเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ และอาจารย์สอนภาษาไทย ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ม.หัวเฉียวฯ เมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาเอกได้สอบเข้าเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย ที่มหาวิทยาลัยหนานหนิง เมืองหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน และได้รับเงินโบนัสจากรัฐบาลจีน จำนวน 500,000 บาท

1.3 MISS. LAN QIAO (เมลดตา) เดิมทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย ในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีวิชาเอกภาษาไทย หลังจบปริญญาเอกแล้ว สอบเข้าเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว่างซี และได้รับเงินโบนัสจากรัฐบาลจีน จำนวน 500,000 บาท

1.4 Liu Yan (นิวาริน) เดิมทำงาน Part time เป็นล่ามและครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย หลังจบปริญญาเอก สอบเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยได้ที่ Yunnan College of Foreign Affairs & Foreign Language

2. การเลื่อนตำแหน่งงานจากอาจารย์ภาษาไทยเป็นหัวหน้าสาขา/ภาควิชา

2.1 MR. JUNCAI LI (เพชร) เดิมทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย มหาวิทยาลัย **昆明理工大学** (Kunming University of Science and Technology) หลังจบการศึกษาระดับปริญญาเอก กำลังนำผลงานปริญญาเอก และผลงานอื่น ๆ ไปเข้าสู่กระบวนการขอตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ต่อไป และอยู่ระหว่างการขอทุนทำวิจัยให้สำเร็จเพื่อขอรับเงินรางวัลการจบปริญญาเอกจากรัฐบาลจีน จำนวน 500,000 บาท

2.2 MR. LU ZUOXI (กวิน) เดิมทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi University of Foreign Languages หลังจบการศึกษาปริญญาเอกแล้วเลื่อนขึ้นเป็นหัวหน้าภาควิชาภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะอาชีวศึกษาระดับสูง Guangxi University of Foreign Languages

3. ความก้าวหน้าในตำแหน่งงานเดิมของตนเอง

3.1 Miss Liang Junping (น้อยหน้า) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยเหอฉี (Hechi University) / คณะภาษาต่างประเทศ (The foreign language college) อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ Scopus ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.2 MR. ZHAO PENG (เหนื่อ) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Hainan Normal University หลังจบการศึกษาระดับปริญญาเอก อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.3 Miss NONG YINGYING (ฟาง) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi

University of Foreign Languages อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.4 Miss WEI YU (ข้าวโพด) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi University of Foreign Languages อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.5 Miss HE LINA (ลิ ลลณี) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi University of Foreign Languages อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.6 Miss LAN XIALING (น้ำฝน) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi University of Foreign Languages อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.7 Miss ZHANG QI (ฟ้า) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Xiangsihu College of GuangXi Minzu University อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.8 Miss Yu Li (สายธาร) ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Xiangsihu College of GuangXi Minzu University อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

3.9 วัลภา ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi Financial Vocational College วิทยาลัยอาชีวศึกษาการเงินกวางสี อยู่ระหว่างการนำผลงานบทความวิจัยปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์วารสาร TCI 1 หรือ 2 ร่วมกับงานวิจัยของตนเองยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป

4. การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารในบริษัทเอกชน

Miss Liu Qin (ต้นหลิว) ตำแหน่ง : CEO บริษัท Insight Entertainment ในประเทศไทย

5. การรอประกาศผลการสอบเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชน

1. ฟ้าประทาน จบการศึกษาระดับปริญญาเอกในปีการศึกษา 2567 ได้รับการทาบตาม และอยู่ระหว่างการดำเนินการขั้นตอนเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย Guangxi University of Foreign Languages

2. น้ำใส จบการศึกษาระดับปริญญาเอกในปีการศึกษา 2567 เข้าสอบเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย อยู่ระหว่างการดำเนินการขั้นตอนเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย

ตารางที่ 4-17 เปรียบเทียบคุณลักษณะของคณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองปีการศึกษา 2563

ประเด็นการประเมิน	ผู้ใช้บัณฑิต		บัณฑิต	
	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.77	ระดับมากที่สุด	4.79	ระดับมากที่สุด
2. ด้านความรู้	4.85	ระดับมากที่สุด	4.83	ระดับมากที่สุด
3. ด้านทักษะทางปัญญา	4.72	ระดับมากที่สุด	4.89	ระดับมากที่สุด
4. ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและควารับผิดชอบ	4.82	ระดับมากที่สุด	4.80	ระดับมากที่สุด
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.89	ระดับมากที่สุด	4.91	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	$\bar{X} = 4.81$	ระดับมากที่สุด	$\bar{X} = 4.84$	ระดับมากที่สุด

4.4.2 ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต (ภายนอก)

ข้อมูลนี้มาจากการตอบแบบสอบถามของบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2566 และ 2567 จำนวน 24 คน จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด จำนวน 24 คน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 100

จากข้อมูลระบุว่าคณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีงานทำแล้วคิดเป็นร้อยละ 100 ผลประเมินประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คณาจารย์บัณฑิตพอใจงานที่ทำ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ประเมินประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และคณาจารย์บัณฑิตทำงานตรงสาขาที่เรียนจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ประเมินประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ดังข้อมูลในตารางที่ 4-18 ถึง ตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-18 แสดงสถานภาพการทำงานของบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สองปีการศึกษา 2563

สถานภาพการทำงานของบัณฑิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำงานแล้ว	24	100.00
รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	24	100.00

ตารางที่ 4-19 แสดงความพอใจต่องานที่ทำของบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ปีการศึกษา 2567

ความพอใจต่องานที่ทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พอใจ	24	100.00
ไม่พอใจ	0	0.00
รวมทั้งหมด	24	100.00

ตารางที่ 4-20 แสดงจำนวนบัณฑิตที่ทำงานตรงและไม่ตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา

ลักษณะงานที่ทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตรง	24	100.00
ไม่ตรง	0	0
รวมทั้งหมด	24	100.00

4.5 ด้านความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำไปใช้จัดทำ PLOs ของหลักสูตร

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ได้จัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) เพื่อร่วมกันประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) และนำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาวิเคราะห์สังเคราะห์และนำไปจัดทำ PLOs (Program Learning Outcome) หลักสูตร ดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 8 เมษายน 2568 เวลา 9.00 -12.00 น. ที่ Nanning Institute of Digital Science and Technology (เซียงซือหู) เมืองหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 2 วันที่ 8 เมษายน 2568 เวลา เวลา 13.00-15.00 ที่ Nanning University เมืองหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 3 วันที่ 8 เมษายน 2568 เวลา เวลา 15.00-17.00 Guangxi University of Foreign Languages (GUFL) เมืองหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 4 วันที่ 11 เมษายน 2568 เวลา 9.00 -12.00 น. ที่ Yunnan Minzu University เมืองคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 5 วันที่ 11 เมษายน 2568 เวลา 13.00 -16.00 น. ที่ YUNNAN UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS (ฉายจิง) เมืองคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 6 วันที่ 14 เมษายน 2568 เวลา 9.00 -12.00 น. ที่ Dali University เมืองต้าหลี่ สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 7 วันที่ 14 เมษายน 2568 เวลา 13.00 -16.00 น.ที่ West Yunnan University of Applied Sciences เมืองต้าหลี่ สาธารณรัฐประชาชนจีน

ครั้งที่ 8 วันที่ 26 เมษายน 2568 เวลา 9.00-12.00 น. ที่ห้อง Graduated Lounge อาคาร อำนวยการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวนรวม 71 คน จำแนกเป็น

1) ผู้ใช้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีน (คนบตี รองคนบตี หัวหน้าภาควิชา ภาษาต่างประเทศ) จำนวน 15 คน

2) ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสาร ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) จำนวน 24 คน

3) ผู้เรียนในอนาคต ได้แก่ ศิษย์เก่าที่จบการศึกษาจากหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และอาจารย์ชาวจีนชาวไทยที่สอนภาษาไทยใน ประเทศจีน จำนวน 7 คน อาจารย์คนไทย (จบสาขาภาษาจีน) ที่สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยใน ประเทศจีน จำนวน 3 คน

4) ศิษย์ปัจจุบันที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) จำนวน 15 คน

5) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สองจำนวน 4 คน

6) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ที่มีประสบการณ์สอน ชาวต่างชาติ มากกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

ผลการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) สรุปได้ดังต่อไปนี้

4.5.1 การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็น ภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564)

กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) ได้ประชุมร่วมกันเพื่อประเมินหลักสูตรศิลปศาสตร ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) สรุปได้ดังนี้

1) หลักสูตรมีวัตถุประสงค์และโครงสร้างหลักสูตรเหมาะสม เป็นหลักสูตรที่ดีสามารถ ผลิตบัณฑิตได้ตรงกับความต้องการขององค์กร/หน่วยงาน โดยเฉพาะดุษฎีบัณฑิตที่จบในหลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564 ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในประเทศจีน บัณฑิตได้นำองค์ความรู้ ไปต่อยอดในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีมุมมองได้ทั้งเชิงกว้างและเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง การอ่านวรรณกรรมและสืบค้นเชิงไทย การศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย-จีน ซึ่งเกิด ประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติได้เป็นอย่างมาก

2) หลักสูตรมีจุดเด่นที่ทำให้ดุษฎีบัณฑิตเป็นผู้มีความคิด วิเคราะห์ ริเริ่มสร้างสรรค์ผ่าน การทำวิจัยที่ได้องค์ความรู้ใหม่ในด้านการใช้ภาษาไทย วรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทย วัฒนธรรมไทย- จีน ซึ่งเป็นองค์ความรู้สำคัญของผู้ศึกษาภาษาไทยทั้งในภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง

3) หลักสูตรให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ เนื่องจากนักศึกษาเป็นชาวต่างชาติทั้งหมด ดังนั้นผู้เรียนจึงได้ฝึกทักษะทั้งการพูด การฟังภาษาไทยในชั้นเรียน การรายงานความก้าวหน้าของดุษฎีนิพนธ์ด้วยภาษาไทย การอ่าน ภาษาไทยเพื่อการค้นคว้าจัดทำรายงาน และการเขียนบทความวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่ด้วยภาษาไทย

4) ดุษฎีบัณฑิตที่จบการศึกษาในหลักสูตรเป็นผู้มีจิตอาสา มีความขยันอดทนเป็นไปตาม หลักคุณธรรม และปณิธานของมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีจริยธรรมทางการวิจัย

5) หลักสูตรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทำให้เห็นตัวอย่างการ ใช้ภาษาไทยในสังคมจริงผ่านสื่อเทคโนโลยี ให้มากขึ้น แต่ควรเพิ่มเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ในการ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลวิจัย

6) หลักสูตรควรเพิ่มเนื้อหาและความรู้เรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับ ชาวต่างชาติ เนื่องจากดุษฎีบัณฑิต และนักศึกษาปัจจุบัน ส่วนใหญ่ทำงานเป็นอาจารย์สอนภาษาไทย ให้นักศึกษาชาวจีนอยู่ที่ประเทศจีน จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว เพื่อจะได้ ปฏิบัติงานด้านหลักสูตร และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติได้ดีมากขึ้น

7) หลักสูตรควรคงไว้ซึ่งการสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในเวทีและการจัดสัมมนา เพื่อให้มี การเขียนบทความวิจัยตีพิมพ์ใน Proceedings 1 เรื่อง และตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารอีก 2 เรื่อง โดยจะกำหนดเป็นเงื่อนไขของการเอนชั่นปี และการจบการศึกษาตามเกณฑ์หลักสูตร 2565

4.5.2 ความต้องการ (Needs) ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ได้ประชุมร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ สกัดความต้องการปรับปรุงหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2569) สรุปได้ดังนี้

1) ต้องการให้หลักสูตรเปลี่ยนเป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เพราะต่างประเทศให้ความสำคัญกับ คำว่า Doctor of Philosophy มากกว่า Doctor of Arts Program

2) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตสื่อสารด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยภาษาไทยได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าตอนที่จบปริญญาโท

3) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตเขียนบทความวิจัยจนได้ตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพสูง และ ต้องการพูดนำเสนอบทความวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 4) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตอ่านและเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้ ได้แก่ การเขียนเค้าโครงงานวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การเขียนบทความวิจัยได้
- 5) ต้องการวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสังคมไทยและสังคมโลก ด้วยทฤษฎีทางภาษาได้
- 6) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตอ่านวรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทยได้อย่างแตกฉานจนสามารถนำทฤษฎีไปใช้ในการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตีความวรรณกรรม และเชื่อมโยงวรรณกรรมไปสู่ศาสตร์อื่น ๆ ในสังคมได้
- 7) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตเรียนรู้และศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน เพื่อให้ประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทย/ไทย-จีนสำหรับการสื่อสารภาษาไทยและการศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 8) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
- 9) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตยึดมั่นในคุณธรรม 6 ประการ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) ปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม
- 10) ต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อทำวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย
- 11) ต้องการเป็นผู้นำทางวิชาการได้ เช่น พุดนำเสนองานทางวิชาการได้คล่องแคล่ว ใช้ทักษะการสื่อสารสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 12) ต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ เป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านไทย-จีนศึกษา+ต้องการได้คณาจารย์ที่จบจากมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยด้านไทย-จีน
- 13) ต้องการมีความสามารถในการเป็นล่ามไทย-จีน ต้องการรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการทำหน้าที่ล่าม การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนไม่มีปัญหา แต่การแปลภาษาจีนเป็นไทยยากกว่า และอยากรู้การคิดราคาการแปลในฐานะการเป็นล่ามว่ามีรายละเอียดอะไร อย่างไร

Stakeholders' Needs and/or Requirements (กระบวนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

Stakeholders of the Program	Needs/ Requirements	สกัดและรวมประเด็น Needs	Corresponding PLOs
วิทยาลัยศรียาลัยหัวเฉียวฯ (H)	เป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านจีนศึกษาและวิทยาศาสตร์สุขภาพ (ทำ PLO 4)	1) ต้องการให้หลักสูตรเปลี่ยนเป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เพราะต่างประเทศให้ความสำคัญกับคำว่า Doctor of Philosophy มากกว่า Doctor of Arts Program (Need ข้อนี้ไม่ได้ใช้ทำ PLOs แต่นำไปปรับชื่อปริญญาเป็น ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ตอบ AUN ข้อ 2.3)	PLO 1 สื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เชิงวิชาการขั้นสูงในฐานะผู้นำทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เอกลักษณ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ (M)	ด้านจีน (ทำ PLO 4)	2) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตสื่อสารด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าตอนที่จบปริญญาโท (ทำ PLO 1)	PLO 2 วิเคราะห์การใช้ภาษาไทยในบริบทสังคมไทย และสังคมโลกด้วยทฤษฎีทางภาษาได้
พันธกิจมหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ (H)	2. สร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมที่สร้างมูลค่าและนำไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ 4. อนุรักษ์ สืบสาน ต่อยอดศิลป-วัฒนธรรมท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน (ทำ PLO 4)	3) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตเขียนบทความวิจัยจนได้ตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพสูง และต้องการพูดนำเสนอบทความวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทำ PLO 1)	PLO 3 วิเคราะห์วรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทยด้วยทฤษฎีวรรณกรรมวิจารณ์ได้ PLO 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทยและ/หรือไทย-จีนกับชีวิตเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม
อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ (M)	ยึดมั่นในคุณธรรม 6 ประการ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) ปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม (ทำ PLO 7)	4) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตอ่านและเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้ ได้แก่ การเขียนเค้าโครงงานวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การเขียนบทความวิจัยได้ (ทำ PLO 1)	ในสังคมไทยและสังคมโลกด้วยทฤษฎีทางวัฒนธรรม และทฤษฎีคติชนวิทยาได้
ผู้ใช้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีน (คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาภาษาต่าง	1) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ในการสอน	5. ต้องการวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสังคมไทยและสังคมโลกด้วยทฤษฎีทางภาษาได้ (ทำ PLO 2)	PLO 5 วิเคราะห์องค์ความรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติด้วยทฤษฎีการสอนภาษาที่สองได้ PLO 6 สร้างงานวิจัยด้านการใช้ภาษาไทย และ/หรือวรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทย และ/หรือวัฒนธรรมไทย-จีน/ต่างประเทศ และ/หรือหลักสูตรการเรียนการ

Stakeholders of the Program	Needs/ Requirements	สกัดและรวมประเด็น Needs	Corresponding PLOs
ประเทศ) (H)	<p>ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ</p> <p>2) ต้องการได้คณาจารย์ที่จบจากมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยด้านไทย-จีน</p> <p>3) ต้องการให้คณาจารย์ทำวิจัยภาคสนามในชุมชนชาติพันธุ์ในสาธารณรัฐประชาชนจีน</p> <p>4) ต้องการให้หลักสูตรรับอาจารย์ชาวไทย (Native Speaker) ได้เรียนต่อในระดับปริญญาเอกด้วย เพราะจบสาขาภาษาจีนมา อยากให้จบการศึกษาสาขาภาษาไทยด้วย</p> <p>5) ต้องการให้คณาจารย์ที่จบจากหลักสูตรนี้เป็นผู้นำทางวิชาการได้ เช่น พุดนำเสนองานทางวิชาการได้คล่องแคล่ว ใช้ทักษะการสื่อสารสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและผู้ได้บังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>6) ต้องการให้คณาจารย์อ่านวรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทยได้อย่างแตกฉานจนสามารถนำทฤษฎีไปใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์ ตีความวรรณกรรม และเชื่อมโยงวรรณกรรมไปสู่ศาสตร์อื่น ๆ ในสังคมได้ (ทำ PLO 3)</p> <p>7) ต้องการให้คณาจารย์เรียนรู้และศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน เพื่อให้ประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทย/ไทย-จีนสำหรับการสื่อสารภาษาไทยและการศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ทำ PLO 4)</p> <p>8) ต้องการให้คณาจารย์เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ (ทำ PLO 5)</p> <p>9) ต้องการให้คณาจารย์ยึดมั่นในคุณธรรม 6 ประการ</p>	<p>สอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติได้</p> <p>PLO 7 ปฏิบัติตนตามคุณธรรม 6 ประการแห่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู)</p> <p>PLO 8 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การจัดเก็บข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การนำเสนอข้อมูล และการสร้างงานวิจัย</p>
ศิษย์เก่า (H)	<p>1) ต้องการให้หลักสูตรเปลี่ยนเป็นปรัชญาคณาจารย์บัณฑิต เพราะต่างประเทศให้ความสำคัญกับคำว่า Doctor of Philosophy มากกว่า Doctor of Arts Program</p> <p>2) ต้องการให้คณาจารย์เรียนรู้และศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน เพื่อให้ประยุกต์ใช้</p>	<p>(ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) ปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม (ทำ PLO 7)</p> <p>10) ต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อทำวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย (ทำ PLO 8)</p> <p>11) ต้องการเป็นผู้นำทางวิชาการได้ เช่น พุดนำเสนองานทาง</p>	

Stakeholders of the Program	Needs/ Requirements	สกัดและรวมประเด็น Needs	Corresponding PLOs
	<p>วัฒนธรรมไทย/ไทย-จีนสำหรับการสื่อสารภาษาไทยและการศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>3) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกหัดเพื่อใช้ในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ</p> <p>4) ต้องการให้คณาจารย์บัณฑิตเรียนรู้ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกหัด/ตำราเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ</p>	<p>วิชาการได้คล่องแคล่ว ใช้ทักษะการสื่อสารสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและผู้ได้บังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทำ PLO 1)</p> <p>12) ต้องการให้มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ เป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านไทย-จีนศึกษา+ต้องการได้คณาจารย์ที่จบจากมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยด้านไทย-จีน (Need ข้อนี้ไม่ได้ใช้ทำ PLOs แต่นำไปทำข้อกำหนดการกำกับมาตรฐานเรื่องในแต่ละปีการศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนทำวิทยานิพนธ์ด้านไทย-จีนศึกษา ปีละไม่น้อยกว่า 30% ของจำนวนงานวิจัยทั้งหมด</p>	
<p>ผู้เรียนในอนาคต ได้แก่ ศิษย์เก่า อาจารย์ชาวจีนและชาวไทยที่สอนภาษาไทยในประเทศจีน (H)</p>	<p>1) ต้องการให้หลักสูตรเปลี่ยนเป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เพราะต่างประเทศให้ความสำคัญกับคำว่า Doctor of Philosophy มากกว่า Doctor of Arts Program</p> <p>2) ต้องการทำวิจัยด้านการใช้ภาษาไทย วรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทย วัฒนธรรมไทย-จีน หลักสูตร การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3) ต้องการเขียนบทความวิจัยจนได้ตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพสูง</p>	<p>ตอบ AUN ข้อ 2.3)</p> <p>13) ต้องการมีความสามารถในการเป็นล่ามไทย-จีน ต้องการรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการทำหน้าที่ล่าม การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนไม่มีปัญหา แต่การแปลภาษาจีนเป็นไทยยากกว่า และอยากรู้การคิดราคาการแปลในฐานะการเป็นล่ามว่ามีรายละเอียดอะไร อย่างไร (Need ข้อนี้ไม่ได้ใช้ทำ PLOs แต่นำไปทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรร่วมกับหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาตรี กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการล่ามในสังคมไทยและสังคมโลก ตอบ AUN ข้อ 2.3)</p>	

Stakeholders of the Program	Needs/ Requirements	สกัดและรวมประเด็น Needs	Corresponding PLOs
	<p>4) ต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อทำวิจัยด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย</p> <p>5) ต้องการพูดนำเสนอบทความวิจัยในการประชุมวิชาการระดับชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>6) ต้องการวิเคราะห์การใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในสังคมไทยและสังคมโลกด้วยทฤษฎีทางภาษาได้</p> <p>7) ต้องการให้หลักสูตรรับอาจารย์ชาวไทย (Native Speaker) ได้เรียนต่อในระดับปริญญาเอกด้วย เพราะจบสาขาภาษาจีนมา อยากจะเรียนความรู้ภาษาไทย และอยากจบการศึกษา ระดับปริญญาเอกสาขาภาษาไทยด้วย</p>		
นักศึกษาปัจจุบัน (M)	<p>1) ต้องการให้หลักสูตรเปลี่ยนเป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เพราะต่างประเทศให้ความสำคัญกับคำว่า Doctor of Philosophy มากกว่า Doctor of Arts Program</p> <p>2) ต้องการสื่อสารด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าตอนที่จบปริญญาโท</p> <p>3) ต้องการเขียนบทความวิจัยจนได้ตีพิมพ์ใน</p>		

Stakeholders of the Program	Needs/ Requirements	สกัดและรวมประเด็น Needs	Corresponding PLOs
	<p>วารสารที่มีคุณภาพสูง</p> <p>4) ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับทฤษฎีด้านการใช้ภาษาไทย วรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทย วัฒนธรรมไทย-จีน หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และนำทฤษฎีไปใช้ศึกษาวิจัยด้านภาษาไทย วรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทย วัฒนธรรมไทย-จีน หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>5) ต้องการมีความสามารถในการเป็นล่ามไทย-จีน ต้องการรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการทำหน้าที่ล่าม การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนไม่มีปัญหา แต่การแปลภาษาจีนเป็นไทยยากกว่า และอยากรู้การคิดราคาการแปลในฐานะการเป็นล่ามว่ามีรายละเอียดอะไร อย่างไร</p>		
อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ (L)	<p>1) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตอ่านและเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนเค้าโครงงานวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย การเขียนบทความวิจัยได้</p> <p>2) ต้องการให้ดุษฎีบัณฑิตอ่านวรรณกรรมและสื่อ</p>		

Stakeholders of the Program	Needs/ Requirements	สกัดและรวมประเด็น Needs	Corresponding PLOs
	<p>บัณฑิตไทยได้อย่างแตกฉานจนสามารถนำทฤษฎีไปใช้ในการวิเคราะห์ วิจัย ตีความวรรณกรรม และเชื่อมโยงวรรณกรรมไปสู่ศาสตร์อื่น ๆ ในสังคมได้</p> <p>3) ต้องการให้มหาวิทยาลัยเตรียมรู้และศึกษาวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย/ไทย-จีน เพื่อให้ประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทย/ไทย-จีนสำหรับการสื่อสารภาษาไทยและการศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น</p>		
สปอว. (H)	ผลลัพธ์การเรียนรู้ 4 ด้าน ความรู้ ทักษะ จริยธรรม ลักษณะบุคคล (บุคคลในศตวรรษที่ 21 รู้เท่าทันเทคโนโลยี)		

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564) เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดรับนักศึกษาเข้าเรียนในหลักสูตรเมื่อปีการศึกษา 2564

การประเมินหลักสูตร ใช้วิธีการแบบบูรณาการ คือ เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และการประเมินแบบมีส่วนร่วม มีวัตถุประสงค์เฉพาะ 4 ประการ คือ 1) เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตร ในด้านบริบท (Context) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input) ได้แก่ อาจารย์ ผู้สอน นักศึกษา และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 3) เพื่อประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร (Process) ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน และ 4) เพื่อประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร (Outcome) ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิต

กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำหรับการประเมินครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ผู้เรียน ในอนาคต (จบปริญญาโทแล้ว) ศิษย์ปัจจุบัน อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ รวม 71 คน

การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีประชุมสนทนากลุ่ม ใช้แบบสอบถาม และการวิเคราะห์เอกสาร ได้แก่ เอกสารหลักสูตร รายงานการประชุม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือแตกต่างกัน 3 ชนิด คือ 1) แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แนวทางคำถาม ในการประชุมสนทนากลุ่มผู้บริหารหลักสูตร และ 3) แบบสอบถาม สำหรับนักศึกษาปัจจุบัน ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา ประมาณค่าแบบเลือกตอบ และแบบเติมคำหรือข้อความ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์ด้วย สถิติวิเคราะห์สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วนำผลการวิเคราะห์ทั้งสองส่วนบูรณาการเข้าด้วยกันตาม ประเด็นการประเมินหลักทั้ง 4 ประเด็น การแปลความหมาย กรณีผลการวิเคราะห์จากมาตรประมาณ ค่า 5 ระดับใช้เกณฑ์ดังนี้ 4.51- 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด 3.51-4.50 อยู่ในระดับมาก 2.51-3.50 อยู่ในระดับปานกลาง 1.51-2.50 อยู่ในระดับน้อย และ 1.00-1.50 อยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับการแปลความหมายค่าร้อยละใช้เกณฑ์ ดังนี้ ร้อยละ 80 ขึ้นไป หมายถึง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 61-80 หมายถึง ระดับมาก ร้อยละ 41-60 หมายถึง ระดับปานกลาง ร้อยละ 21-40 หมายถึง ระดับน้อย และน้อยกว่าร้อยละ 20 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

5.1 สรุปผลการประเมิน

5.1.1 สรุปผลการประเมินด้านบริบท (Context Evaluation)

จากการประเมินผลด้านบริบทของหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2564) โดยผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ผู้สอน สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1) **ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และอัตลักษณ์ของสถาบัน:** หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในด้าน "จีนศึกษา" อย่างโดดเด่น โดยมีการกำหนดรายวิชา (เช่น TC 9013, TC 9033) ผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) และตัวบ่งชี้การดำเนินงาน (KPIs) ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้และวิทยานิพนธ์ด้านวัฒนธรรมไทย-จีนอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงสอดคล้องกับปณิธาน "เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม" และพันธกิจของคณะศิลปศาสตร์ในการผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม

2) **ความต้องการของสังคมและประเทศ:** หลักสูตรตอบโจทย์ความต้องการบุคลากรในยุคการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการขยายตัวของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะการผลิตดุษฎีบัณฑิตชาวต่างชาติ (เน้นชาวจีน) ให้มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการและวิชาชีพ เพื่อเป็นบุคลากรสำคัญในการสานสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุน และการศึกษาระหว่างประเทศ

3) **ความทันสมัยและโครงสร้างหลักสูตร:** เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความก้าวหน้าและเท่าเทียมกับหลักสูตรชั้นนำ โดยมีจุดเด่นคือการบูรณาการภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมผ่านการทำวิจัยภาคสนาม (Fieldwork) ทุกภาคการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรจำนวน 48 หน่วยกิต มีความเหมาะสม ยืดหยุ่น และเรียงลำดับความยากของรายวิชาได้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในวิชาชีพชั้นสูง เช่น อาจารย์มหาวิทยาลัย นักธุรกิจระดับบริหาร หรือนักแปลและล่ามได้จริง

4) **วัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้:** วัตถุประสงค์ทั้ง 4 ข้อของหลักสูตรมีความเหมาะสม ครอบคลุมการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ลึกซึ้งและมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ การวิเคราะห์วรรณกรรมขั้นสูง และการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการวิจัยและการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

5.1.2 สรุปผลการประเมินด้านปัจจัยป้อนเข้า (Input Evaluation)

ผลการประเมินปัจจัยป้อนเข้าในด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ สรุปผลได้ดังนี้

1) **คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน:** **เชิงปริมาณ:** อาจารย์ประจำหลักสูตรทั้ง 4 ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด (ร้อยละ 100) และมีตำแหน่งทางวิชาการร้อยละ 50 โดยมี

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ตามเกณฑ์ สมศ. เท่ากับ 5.63 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง **เชิงคุณภาพ:** ทั้งคณาจารย์และนักศึกษาปัจจุบันมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของอาจารย์ในภาพรวมอยู่ใน **ระดับมากที่สุด (5.00)** โดยเฉพาะในด้านความรู้ทางวิชาการ ความเป็นครู จรรยาบรรณวิชาชีพ และความสามารถในการให้คำแนะนำปรึกษา

2) คุณลักษณะของนักศึกษา: นักศึกษาส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นตั้งใจสูง มีพื้นฐานทักษะการฟังและพูดภาษาไทยในระดับดีถึงดีมาก และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์คือความขยันอดทนตามวัฒนธรรมจีน ผสมผสานกับความสุภาพอ่อนน้อมตามวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตาม อาจารย์ผู้สอนพบประเด็นที่ควรพัฒนาคือ ทักษะการอ่านวรรณกรรมไทยที่ยังล่าช้า และความแตกต่างด้าน "ระเบียบวิธีวิจัย" ระหว่างไทยกับจีน ซึ่งต้องเน้นย้ำเรื่องการสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเองและการคิดเชิงวิเคราะห์แบบนักวิจัย มากกว่าการแปลผลงานจากภาษาจีนเพียงอย่างเดียว

3) ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้: บัณฑิตและนักศึกษาปัจจุบันมีความพึงพอใจต่อปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ใน **ระดับมากที่สุด** (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.53 – 4.67) ประเด็นที่ได้รับ ความพึงพอใจสูงสุดคือ ระยะเวลาการให้บริการของห้องสมุด และความเพียงพอของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หลักสูตรมีการบริหารจัดการทรัพยากรที่โดดเด่น ได้แก่ การจัดทำห้องสมุดออนไลน์บนระบบ MS Teams ที่มีเอกสารและวิทยานิพนธ์กว่า 658 เรื่อง การจัดห้องศึกษาค้นคว้าเฉพาะทางสำหรับนักศึกษาปริญญาเอก รวมถึงการมีพื้นที่ Co-working space และ Graduate Lounge ที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ

5.1.3 สรุปผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต (Process Evaluation)

การประเมินด้านกระบวนการผลิต ครอบคลุมถึงการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล มีข้อสรุปที่สำคัญดังนี้

1) การบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา: หลักสูตรมีระบบและกลไกการบริหารงานที่เข้มแข็งผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแลคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับชาติ (TQF) อย่างเป็นระบบ ทั้งการตรวจสอบรายละเอียดรายวิชาและการพิจารณาผลการเรียน ผลการประเมินจากนักศึกษาพบว่ามีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรในภาพรวมอยู่ใน **ระดับมากที่สุด (4.79)** และที่โดดเด่นอย่างยิ่งคือ **ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์** ซึ่งได้รับคะแนนเต็มในทุกประเด็น (5.00) สะท้อนถึงความใกล้ชิดและการเข้าถึงอาจารย์ที่ปรึกษาได้ง่ายซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาต่างชาติ

2) การจัดการเรียนการสอน: หลักสูตรเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered Learning) และมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การสัมมนา การฝึกเขียนบทความวิจัย และจุดเน้นที่สำคัญคือ **การลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม (Fieldwork)** ในชุมชนจริง เพื่อฝึกทักษะการสังเกตและสัมภาษณ์ ซึ่งช่วย

ให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยได้อย่างลึกซึ้งและนำไปประยุกต์ใช้ในวิทยานิพนธ์ได้อย่างมีคุณภาพ

3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้: มีการใช้วิธีการวัดผลที่หลากหลายและยืดหยุ่นตามธรรมชาติของรายวิชา เช่น การสอบแบบ Take-home, การประเมินทักษะการพูด และการใช้เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน (Rubric Score / Marking Scheme) สำหรับการประเมินวิทยานิพนธ์ โดยคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มั่นใจในมาตรฐานทางวิชาการ

4) การประเมินและพัฒนาการสอน: มหาวิทยาลัยใช้ระบบประเมินการสอนออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการปรับปรุงระบบให้เป็น **รูปแบบสองภาษา (ไทย-จีน)** เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาต่างชาติสามารถประเมินผลได้ตรงประเด็น ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพในชั้นเรียนมาใช้ในการปรับปรุงสื่อการสอนและวิธีการถ่ายทอดความรู้ให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5.1.4 สรุปผลการประเมินด้านผลลัพธ์ (Product Evaluation)

ผลการประเมินด้านผลลัพธ์สะท้อนถึงความสำเร็จในการผลิตดุ๊กก๊วยบัตตึงในเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนี้

1) ประสิทธิภาพการผลิตบัตตึง: หลักสูตรมีประสิทธิภาพในการผลิตบัตตึงอยู่ใน **ระดับมากที่สุด** โดยนักศึกษาในรุ่นปีการศึกษา 2566 และ 2567 สำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษา (3 ปี) จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และบัตตึงทุกคนมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (ร้อยละ 100)

2) คุณภาพและคุณลักษณะของดุ๊กก๊วยบัตตึง: ผลการประเมินคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับชาติ ทั้งจากการประเมินตนเองของบัตตึง (4.96) และการประเมินโดยผู้บังคับบัญชา (4.80) อยู่ใน **ระดับมากที่สุด** ในทุกด้าน โดยมีจุดเด่นที่สำคัญคือ:

2.1) อัตลักษณ์ผสมผสาน: มีความขยันอดทนตามแบบอย่างวัฒนธรรมจีน และมีกิจกรรมยามที่อ่อนนุ่มถ่อมตนตามแบบอย่างวัฒนธรรมไทย

2.2) ทักษะภาษาและวิชาการ: สามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างดีเยี่ยม และมีทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3) สมรรถนะด้านการวิจัย: มีความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งการวิเคราะห์ตัวบทและการลงพื้นที่ภาคสนาม จนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการ

3) ความสำเร็จและการได้งานทำ: บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีอัตรา **การได้งานทำร้อยละ 100** โดยทุกคนทำงานตรงตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาและมีความพึงพอใจต่องานที่ทำในระดับมากที่สุด บัณฑิตส่วนใหญ่มีความก้าวหน้าในวิชาชีพอย่างโดดเด่น เช่น:

3.1) การเข้าสู่สายงานวิชาการ: บัณฑิตหลายท่านสามารถสอบเข้าเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยชั้นนำของสาธารณรัฐประชาชนจีน (เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีคุนหมิง, มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว่างซี) โดยได้รับเงินโบนัสสนับสนุนการจบปริญญาเอกจากรัฐบาลจีนรายละ 500,000 บาท

3.2) การเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะ: บัณฑิตได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าภาควิชา และอยู่ระหว่างการขอตำแหน่งทางวิชาการ (รองศาสตราจารย์) โดยใช้ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์จากหลักสูตรเป็นฐานสำคัญ

3.3) ตำแหน่งบริหารในภาคเอกชน: บัณฑิตบางส่วนประสบความสำเร็จในระดับบริหาร เช่น ดำรงตำแหน่ง CEO ในบริษัทด้านบันเทิงและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในประเทศไทย

5.1.5 ผลการประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการพัฒนาหลักสูตร

จากการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 71 คน ทั้งในสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า นักศึกษาปัจจุบัน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เรียนในอนาคต สรุปประเด็นสำคัญเพื่อนำไปใช้จัดทำผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) ได้ดังนี้

1) การประเมินคุณภาพหลักสูตรปัจจุบัน (พ.ศ. 2564)

- **จุดเด่น:** ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในการผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยในประเทศจีน บัณฑิตมีทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงลึกผ่านกระบวนการวิจัย มีความขยันอดทนและมีจริยธรรมทางการวิจัยตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
- **ข้อควรพัฒนา:** ควรเพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลวิจัย รวมถึงการเพิ่มเนื้อหาด้านการจัดทำหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เนื่องจากเป็นภารกิจหลักของบัณฑิตส่วนใหญ่

2) ความต้องการและความคาดหวังต่อหลักสูตรปรับปรุง (พ.ศ. 2569) ข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นได้ถูกสังเคราะห์เป็นแนวทางในการกำหนด PLOs ใหม่ โดยมุ่งเน้นความต้องการใน 4 มิติหลัก ดังนี้:

- **มิติด้านวิชาการและวิจัยขั้นสูง:** * ต้องการให้ปรับชื่อปริญญาเป็น "**ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต**" (Doctor of Philosophy) เพื่อสร้างการยอมรับในระดับสากล

- เน้นทักษะการเขียนบทความวิจัยภาษาไทยระดับสูงเพื่อตีพิมพ์ในวารสารคุณภาพ และทักษะการนำเสนองานวิจัยในเวทีระดับชาติได้อย่างคล่องแคล่ว
- **มิติต้านความเชี่ยวชาญในศาสตร์:** * ต้องการให้บัณฑิตมีความแตกฉานในการวิเคราะห์วรรณกรรมและสื่อบันเทิงไทยโดยใช้ทฤษฎีขั้นสูง
  - มีความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไทย-จีน และมีความรู้ด้านการสร้างหลักสูตรและแบบฝึกหัดสำหรับการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติอย่างเป็นระบบ
- **มิติต้านทักษะวิชาชีพและภาวะผู้นำ:** * ต้องการให้บัณฑิตมีทักษะการเป็น "ล่ามไทย-จีน" และการแปลระดับวิชาชีพ
  - มีภาวะผู้นำทางวิชาการ สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นในระดับบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- **มิติต้านคุณธรรมและปณิธาน:** บัณฑิตต้องยึดมั่นในคุณธรรม 6 ประการ (ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู) และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับปณิธาน "เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม"

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 ผลการประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) พบว่า ผลสรุปที่โดดเด่นคือ หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และเอกลักษณ์ด้านจีนศึกษาของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน โดยมีการกำหนดรายวิชาและตัวบ่งชี้ (KPIs) ที่มุ่งเน้นวัฒนธรรมไทย-จีน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2548) ที่ระบุว่าหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาต้องสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันและแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2554, หน้า 12) ที่มองว่าหลักสูตรในระดับสูงคือ "กลไกทางสังคม" ที่ใช้พัฒนาผู้เชี่ยวชาญให้มีสมรรถนะขั้นสูงเพื่อตอบสนองต่อพลวัตของโลกวิชาชีพ ซึ่งผลการประเมินนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ และนุสรรา พิระพัฒน์พงศ์ (2560) ที่พบว่าผลการประเมินด้านบริบทมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเนื่องจากหลักสูตรได้รับการออกแบบมาให้ตอบโจทย์ความต้องการของสถาบันและสังคมเป็นอย่างดี

5.2.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยป้อนเข้า (Input Evaluation) พบว่า ผลสรุปที่โดดเด่นคือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 100 และได้รับความพึงพอใจจากนักศึกษาในระดับมากที่สุด (5.00) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2554, หน้า 18) ที่ระบุว่าหลักสูตรระดับสูงต้องบูรณาการทฤษฎีเข้มข้นกับการฝึกหัดวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นผู้นำทางวิชาการ นอกจากนี้การจัดทรัพยากรห้องสมุดออนไลน์ผ่าน MS Teams ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Taba (1962, p. 11) ที่ว่าหลักสูตรต้องประกอบด้วยมวลประสบการณ์ที่คัดสรรมาอย่าง

เป็นระบบ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะธิดา ปัญญา (2562) ที่ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยนำเข้าที่สำคัญคือการจัดหาสื่อการสอนดิจิทัลและทรัพยากรสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อยกระดับคุณภาพคุณวุฒิบัณฑิตสู่ระดับสากล

5.2.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการผลิต (Process Evaluation) พบว่า ผลสรุปที่โดดเด่นคือ ระบบการให้คำปรึกษาที่ใกล้ชิดและการจัดกิจกรรมเก็บข้อมูลภาคสนาม (Fieldwork) ทุกภาคการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Outcome-Based Education (OBE) ของ Biggs (2003, p. 26) เรื่องความสอดคล้องเชิงระบบ (Constructive Alignment) ที่เชื่อมโยงวิธีการสอน (การปฏิบัติจริง) กับผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นเนื้อเดียวกัน และแนวคิดของ Tyler (1949, pp. 1-2) ที่เน้นเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang, Y., & Li, X. (2565) ที่เสนอให้หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเน้นการฝึกปฏิบัติจริงและเพิ่มความรับผิดชอบของอาจารย์เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน

5.2.4 ผลการประเมินด้านผลลัพธ์ (Product Evaluation) พบว่า ผลสรุปที่โดดเด่นคือ บัณฑิตมีอัตราการได้งานทำร้อยละ 100 ในตำแหน่งอาจารย์และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ไทย-จีน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556, น. 1,314) ที่ว่าหลักสูตรคือประมวลวิชาและกิจกรรมเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตของ กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ที่เน้นให้บัณฑิตมีความรอบรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งผลผลิตนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนศิริ เข้มราช และคณะ (2558) ที่พบว่าผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในความสามารถในการประกอบอาชีพของบัณฑิตในระดับสูง โดยเฉพาะเมื่อหลักสูตรนั้นตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม (AEC/ไทย-จีน)

5.2.5 ผลการประเมินความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ผลสรุปที่โดดเด่นคือ ความต้องการปรับปรุงชื่อปริญญาเป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (Ph.D.) และเพิ่มทักษะวิชาชีพชั้นสูง เช่น ทักษะล่ามไทย-จีน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบหลักสูตรย้อนกลับ (Backward Design) ของ Wiggins & McTighe (2005, p. 7) ที่เริ่มต้นจากผลลัพธ์ที่ต้องการ (Stakeholder Needs) แล้วจึงย้อนกลับมากำหนดเนื้อหา และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุภาพร แนวบุตร (2540, น. 10) ที่ระบุว่าหลักสูตรที่ดีต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสมอให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alghamdi, Y. S., & Alangari, T. (2565) ที่เสนอแนะให้หลักสูตรระดับสูงเพิ่มประสบการณ์ปฏิบัติที่หลากหลายและพัฒนาสมรรถนะสากลเพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติและยกระดับคุณภาพบัณฑิตสู่ระดับนานาชาติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาสาระและโครงสร้างของหลักสูตร

- **การปรับเปลี่ยนชื่อปริญญา:** ควรพิจารณาปรับปรุงชื่อหลักสูตรจาก "ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต" เป็น "ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต" (Doctor of Philosophy) เพื่อสร้างความเป็นสากลและเพิ่มโอกาสในการยอมรับในระดับนานาชาติ ตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- **การเพิ่มความหลากหลายของรายวิชาชีพ:** ควรเพิ่มเนื้อหาหรือรายวิชาเลือกที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเป็นล่ามและการแปลไทย-จีน รวมถึงทักษะด้านการจัดทำหลักสูตรและการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหลักของดุษฎีบัณฑิตส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพอาจารย์ในประเทศจีน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าหลักสูตร

- **การเสริมสร้างทรัพยากรด้านเทคโนโลยีและ AI:** หลักสูตรควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสืบค้นและประมวลผลข้อมูลวิจัย เพื่อยกระดับความเร็วและคุณภาพของดุษฎีนิพนธ์
- **การเตรียมความพร้อมด้านทักษะภาษา:** ควรจัดหาสื่อการเรียนรู้และตำราภาษาไทยที่มีความหลากหลายหรือมีคู่มือช่วยอ่านภาษาไทยเชิงวิชาการ เพื่อช่วยลดอุปสรรคให้กับนักศึกษาต่างชาติที่ยังมีความล่าช้าในการอ่านวรรณกรรมไทยเชิงลึก

5.3.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน

- **การจัด Workshop ด้านการเขียนวิชาการ:** ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงวิชาการ (Academic Thai Writing) อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตบทความวิจัยสำหรับตีพิมพ์ในวารสารระดับสากล
- **การสร้างความเข้าใจด้านระเบียบวิธีวิจัยข้ามวัฒนธรรม:** อาจารย์ผู้สอนควรเน้นย้ำความแตกต่างระหว่างระเบียบวิธีวิจัยของไทยและจีน ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการทำโครงร่างวิจัย เพื่อป้องกันปัญหาการแปลผลงานโดยขาดกระบวนการคิดวิเคราะห์เชิงลึกแบบนักวิจัย

5.3.4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลลัพธ์ของหลักสูตร

- **การสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าระดับนานาชาติ:** หลักสูตรควรพัฒนาแพลตฟอร์มหรือเครือข่ายความร่วมมือระหว่างศิษย์เก่าที่ทำงานในสถาบันต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการส่งต่อโอกาสทางการอาชีพและเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนความรู้ด้านไทย-จีนศึกษา
- **การเชิดชูความสำเร็จของดุษฎีบัณฑิต:** ควรมีการรวบรวมและเผยแพร่ผลงานวิจัยหรือความก้าวหน้าในอาชีพของบัณฑิต (เช่น การได้รับเงินรางวัลจากรัฐบาลจีน) เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษารุ่นปัจจุบันและเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนในอนาคต

5.3.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทาง OBE (Outcome-Based Education)

- การออกแบบ PLOs ที่เน้นสมรรถนะวิชาชีพ: ในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งถัดไป (พ.ศ. 2569) ควรใช้กระบวนการ ออกแบบย้อนกลับ (Backward Design) โดยนำความต้องการจริงของผู้ใช้บัณฑิตมาเป็นตัวตั้งในการกำหนด PLOs ที่วัดผลได้จริงในเชิงทักษะการสื่อสารขั้นสูงและการวิจัย
- ความสอดคล้องเชิงระบบ (Constructive Alignment): ควรกำหนดวิธีการประเมินผลที่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา (CLOs) ให้ชัดเจน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงผ่านกิจกรรมภาคสนาม (Fieldwork) เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามความคาดหวังของสังคมโลก

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. (2548). *เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2562). *การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556)*. [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ และนุสรรา พิระพัฒน์พงศ์. (2560). การประเมินหลักสูตรและความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิต : กรณีศึกษาหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 27(1), 49-60.
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. คณะศิลปศาสตร์. หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หลักสูตรใหม่ ปีการศึกษา 2564. (เอกสารอัดสำเนา)
- รัตนศิริ เข้มราช, ประพาศน์ พุทธิประภา, ดารณี ภูมวรรณ และ จันทร์พนิต สุระศิลป์. (2558). *การประเมินหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาโลก (หลักสูตรนานาชาติ) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: อาร์แอนด์ เอ็น ปริ้นท์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2559). การประเมินหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. ค้นคืนจาก http://www.edu.tsu.ac.th/major/old_eva/journal/scan1.pdf
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สุนิรัตน์ จันทร์รัก. (2554). แบบจำลอง CIPP Model. ค้นคืนจาก <http://www.gotoknow.org/posts/453748>
- สุภาพร แนวบุตร. (2540). การประเมินหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. ค้นคืนจาก <http://www.moe.go.th/main2/plan/p-r-b42-01.htm#13>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: พรินทวาทกราฟฟิค.
- Alghamdi, Y. S., & Alangari, T. (2022). The evaluation of a master's program of curriculum and instruction in light of CAEP standards. *Pegem Journal of Education and Instruction*, 12(4), 328-339.
- Bilbao, P. P., Lucido, P. I., Iringan, T. C., & Javier, R. B. (2008). *Curriculum development*. Quezon City, Philippines: Lorimar Publishing.
- Biggs, J. (2003). *Teaching for quality learning at university* (2nd ed.). Buckingham: Open University Press.
- Cronbach, L. J. (1963). Course evaluation for selection, appraisal, and modification. *Teachers College Record*, 64(8), 672-683.
- Spady, W. G. (1994). *Outcome-Based Education: Critical Issues and Answers*. Arlington, VA: American Association of School Administrators.
- Stufflebeam, D. L. (2003). The CIPP model for evaluation. In T. Kellaghan & D. L. Stufflebeam (Eds.), *International handbook of educational evaluation* (pp. 31-62). Dordrecht, Netherlands: Kluwer Academic Publishers.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York, NY: Harcourt, Brace & World.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Wang, Y., & Li, X. (2022). Complex management countermeasures of postgraduate education quality based on comparison of international training models. *Educational Research International*, 2022, Article 8014975.
- Wiggins, G., & McTighe, J. (2005). *Understanding by design* (2nd ed.). Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แนวคำถามสนทนากลุ่มคณาจารย์

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร ครอบคลุมกับโครงสร้างหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร
2. โครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ อย่างไร ความเหมาะสมของสัดส่วนหมวดวิชาและรายวิชา
3. เนื้อหารายวิชามีคุณค่าทางวิชาการ/วิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงหรือไม่ อย่างไร
4. แนวการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
5. คุณภาพของการบริหารหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้มีความเหมาะสม เพียงพอหรือไม่ อย่างไร
7. แนวทางการประเมินการสอนของอาจารย์ เป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่
8. ผลผลิตของหลักสูตร (ผู้สำเร็จการศึกษา) เป็นอย่างไร

ภาคผนวก ข
แบบวิเคราะห์หลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญ

1. หลักสูตรสอดคล้องกับปณิธานของมหาวิทยาลัยหรือไม่ เพียงใดและอย่างไร
2. หลักสูตรสอดคล้องกับปณิธานของคณะหรือไม่ เพียงใดและอย่างไร
3. หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของประเทศหรือไม่ เพียงใดและอย่างไร
4. หลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความก้าวหน้าและทันสมัยมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ
5. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
6. โครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตรและรายวิชามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด
7. เนื้อหาสาระของรายวิชามีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด
8. คุณลักษณะหรือสมบัติที่โดดเด่นของบัณฑิตจากหลักสูตรควรเป็นอย่างไร
9. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาปริญญาเอกชั้นปีที่ 1-3

สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. แบบสอบถามนี้จัดทำเพื่อนำความคิดเห็นจากนักศึกษาไปพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน
2. แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา 4 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์
  - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้
  - ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา
3. ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม**คำชี้แจง** เติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1) 1 2) 2
4. ค่ะแนแนเฉลี่ยสะสม.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์**คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

รายละเอียด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ทางวิชาการของอาจารย์					
2. มีความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. มีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่					
4. มีความสามารถในการวิจัย					
5. มีความสามารถในการบริการทางวิชาการแก่สังคม					
6. เป็นที่ยอมรับของสังคม					

รายละเอียด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. เป็นผู้นำทางความคิด					
8. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรม					
9. เป็นนักบริหารจัดการ					
10. มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาไทย					
11. มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศ					
12. มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ					
13. เป็นผู้มีการยาบรรณในวิชาชีพ / คุณธรรม / จริยธรรม					
14. เป็นผู้มีความคุณธรรมและมีจิตวิญญาณความเป็นครู					
15. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา					
16. มีความสามารถในการสอน / ถ่ายทอดความรู้					
17. มีความสามารถในการให้คำปรึกษาแนะนำ					
18. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของคุณ มีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในระดับใด					
19. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขา มีคุณลักษณะด้านการสอนในระดับใด					
20. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขา มีคุณลักษณะด้านความเป็นครูในระดับใด					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายละเอียด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
1. จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีพอเพียง					
2. สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม					
3. การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกรวดเร็ว					
ความพึงพอใจในการให้บริการของห้องสมุดและสื่อการศึกษา					
4. การให้บริการของเจ้าหน้าที่					
5. ความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล					
6. ความทันสมัยของหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ					
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ					
8. ความเพียงพอของที่นั่งในห้องสมุด					
9. เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร					
10. อาคารสถานที่ ห้องเรียน สะอาด มีบรรยากาศวิชาการ					
11. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนเพียงพอ					
12. ความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน / ห้องปฏิบัติการ					
13. ความเหมาะสมด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษา

ลักษณะการบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การบริหารหลักสูตร					
1. จำนวนนักศึกษาที่รับเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่มีในหลักสูตร					
2. วิธีการคัดเลือกนักศึกษามีมาตรฐาน					
3. ระบบการลงทะเบียนสะดวกและรวดเร็ว					
4. การจัดรายวิชาที่นักศึกษาเรียนเป็นระบบ					
5. การจัดผู้สอนในแต่ละวิชามีความเหมาะสม					
6. การจัดตารางสอนมีประสิทธิภาพ					
7. การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสม					
8. การให้ข้อมูลสารสนเทศ ประกาศ ระเบียบ การของคณะและมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ					
9. มีกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					

การให้คำปรึกษาของอาจารย์					
10. อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษานักศึกษาอย่างเพียงพอ					
11. นักศึกษาติดต่อขอพบอาจารย์ได้ง่าย					
12. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา					
13. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา					

ข้อเสนอแนะในการบริหารหลักสูตรและให้คำปรึกษา

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามดัชนีบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

- แบบสอบถามนี้จัดทำเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาต่อการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการสร้างดัชนีบัณฑิต ที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น ความคิดเห็นของท่านจึงมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อสาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์
- แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน จำนวน 6 หน้า
  - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์
  - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้
  - ตอนที่ 4 ความสามารถในการทำงานของดัชนีบัณฑิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- ขอความกรุณาโปรดตอบแบบสอบถามทุกตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ และเติมข้อความลงในช่องว่าง ตามข้อเท็จจริง

- ท่านเข้าศึกษาในปีการศึกษา .....และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา.....
- เพศ ชาย หญิง อายุ.....ปี
- ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพหรือไม่ (ถ้าไม่มี โปรดข้ามไปตอบข้อ 10)

 มี ท่านประกอบอาชีพภายหลังจากจบการศึกษา ทันที หลังจบการศึกษาแล้ว .....

เดือน

 ไม่มี เนื่องจาก

.....
- หลังจบการศึกษาท่านเปลี่ยนงานแล้ว.....แห่ง
- สถานที่ทำงานในปัจจุบันเป็น รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ เอกชน ธุรกิจส่วนตัว

ชื่อหน่วยงาน.....

.....
- เลขหมายโทรศัพท์.....E-mail (ถ้ามี).....
- ตำแหน่งงานในปัจจุบัน.....

7. เงินเดือนเมื่อบรรจุเข้าทำงานครั้งแรก.....บาทต่อเดือน
เงินเดือนปัจจุบัน.....บาทต่อเดือน รายได้เสริมอื่น ๆ.....บาทต่อเดือน
8. ท่านรู้สึกพอใจงานที่ทำหรือไม่
 พอใจ เพราะ ..... ไม่พอใจ เพราะ.....
9. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาต่อหรือไม่
 ศึกษาต่อในระดับ ปริญญาตรี สาขาวิชา.....สถาบัน.....
ประกาศนียบัตรบัณฑิต.....สถาบัน.....
ปริญญาโท สาขาวิชา.....สถาบัน.....
ปริญญาเอก สาขาวิชา.....สถาบัน.....
อื่น ๆ .....สถาบัน.....
 ไม่ได้ศึกษาต่อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์

รายละเอียด	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง3	น้อย 2	น้อย ที่สุด1
1. ความรู้ทางวิชาการของคณาจารย์ในสาขา					
2. ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่					
4. ความสามารถในการวิจัย					
5. ความสามารถในการบริการทางวิชาการแก่สังคม					
6. การเป็นที่ยอมรับของสังคม					
7. การเป็นผู้นำทางความคิด					
8. การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรม					
9. การเป็นนักบริหารจัดการ					
10. ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาไทย					
11. ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาต่างประเทศ					

รายละเอียด	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง3	น้อย 2	น้อย ที่สุด1
12. ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ					
13. การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ / คุณธรรม / จริยธรรม					
14. ความเป็นผู้มีคุณธรรมและมีจิตวิญญาณความเป็นครู					
15. การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา					
16. ความสามารถในการสอน / ถ่ายทอดความรู้					
17. ความสามารถในการให้คำปรึกษา แนะนำ					
18. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขาฯ มีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในระดับใด					
19. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขาฯ มีคุณลักษณะด้านการสอนในระดับใด					
20. ในภาพรวมท่านคิดว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ของสาขาฯ มีคุณลักษณะด้านความเป็นครูในระดับใด					

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้

รายละเอียด	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง3	น้อย 2	น้อย ที่สุด1
ความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
1. จำนวนคอมพิวเตอร์ที่มีการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตมีพอเพียง					
2. สมรรถนะของคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม					
3. การเชื่อมโยงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสะดวกรวดเร็ว					
ความพึงพอใจในการให้บริการของห้องสมุดและสื่อการศึกษา					

รายละเอียด	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง3	น้อย 2	น้อย ที่สุด1
4. การให้บริการของเจ้าหน้าที่					
5. ความสะดวกรวดเร็วของบริการสืบค้นข้อมูล					
6. ความทันสมัยของหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ เอกสารต่าง ๆ					
7. ความเหมาะสมของระยะเวลาให้บริการ					
8. ความเพียงพอของที่นั่งในห้องสมุด					
9. เทคโนโลยีสารสนเทศในห้องสมุดสอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร					
ความเหมาะสมของอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมและห้องเรียน					
10. ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ห้องเรียนในด้านความสะอาดและบรรยากาศวิชาการ					
11. ความเพียงพอของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกใน ห้องเรียน					
12. ความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกใน ห้องเรียน / ห้องปฏิบัติการ					
13. ความเหมาะสมด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย					

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 4 ประเมินความสามารถในการทำงานของคุณสมบัติ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ความสามารถ/พฤติกรรม					
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
1.1 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
1.2 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงาน					
1.3 มีความขยัน กระตือรือร้นในการทำงาน					
1.4 มีความอดทน ในการทำงานให้สำเร็จ					

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.5 มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและองค์กร					
1.6 ตรงต่อเวลา					
1.7 รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด					
1.8 มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ช่วยเหลือ เป็นมิตรต่อผู้ร่วมงาน					
1.9 จงรักภักดี มุ่งมั่นและทุ่มเทที่จะพัฒนาองค์กร					
1.10 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ					
1.11 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
2. ด้านความรู้					
2.1 มีความรู้เพียงพอในการปฏิบัติงาน					
2.2 มีทักษะในการปฏิบัติงาน					
2.3 ผลงานถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ					
2.4 มีการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ					
3. ด้านทักษะทางปัญญา					
3.1 สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดปัญหา และเลือกใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหาได้					
3.2 มีการวางแผนในการทำงาน					
3.3 มีความสามารถในการบริหารจัดการภาระงานต่าง ๆ					
3.4 มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองได้					
3.5 มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน					
3.6 มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
4. ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					
4.1 มีภาวะผู้นำ					
4.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ / ทำงานเป็นทีมได้					
4.3 มีความรับผิดชอบในงานที่ทำ โดยให้บรรลุ					

ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เป้าหมาย ของงาน					
4.4 รู้จักประนีประนอม / มีความยืดหยุ่นในการทำงาน / รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
4.5 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ต่อผู้ร่วมงาน					
4.6 มีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กร และผู้ร่วมงาน					
4.7 มีกิจกรรมรักษาสุขภาพ เรียบร้อย					
5. <u>ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</u>					
5.1 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสาร					
5.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
5.3 สามารถสรุปประเด็น/หัวข้อ จากการประชุม/ สันทนาการได้ถูกต้อง ชัดเจน					
5.4 สามารถใช้เพื่อการแสวงหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร					
5.5 ความสามารถในการนำเสนองานและการสื่อสาร					
6. <u>ด้านอื่นๆ</u>					
6.1 โดยภาพรวมคุณภาพของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับใด					

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา/ผู้ร่วมงานของบัณฑิต

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

เรื่อง ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. แบบสอบถามนี้จัดทำเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานที่มีต่อบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในเรื่องการปฏิบัติงาน ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยต่อไป มหาวิทยาลัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน โปรดตอบข้อมูลตามความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความสามารถในการทำงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตอนที่ 3 ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต

3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกตอนและทุกข้อ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามข้อเท็จจริง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ .....ปี

3. ตำแหน่งหน้าที่ของท่านคือ.....

4. ท่านทำงานเกี่ยวข้องกับบัณฑิตคือ เป็นผู้บังคับบัญชา เป็นเวลา.....ปี .....เดือน

เป็นผู้ร่วมงาน เป็นเวลา.....ปี .....เดือน

คำชี้แจง ขอให้ท่านประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตตามรายการต่าง ๆ ในข้อความตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ของ.....ซึ่งจบจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โดยโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 2 ความสามารถในการทำงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ระดับความ	มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย
คิดเห็น	ที่สุด		กลาง		ที่สุด
ความสามารถ/พฤติกรรม	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
1.1 ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
1.2 ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงาน					
1.3 มีความขยัน กระตือรือร้นในการทำงาน					
1.4 มีความอดทน ในการทำงานให้สำเร็จ					
1.5 มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและองค์กร					
1.6 ตรงต่อเวลา					
1.7 รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด					
1.8 มีความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ช่วยเหลือ เป็นมิตรต่อผู้ร่วมงาน					
1.9 รัก มุ่งมั่นและทุ่มเทที่จะพัฒนาองค์กร					
1.10 ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ					
1.11 ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					
2. ด้านความรู้					
2.1 มีความรู้เพียงพอในการปฏิบัติงาน					
2.2 มีทักษะในการปฏิบัติงาน					
2.3 ผลงานถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ					
2.4 มีการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ					
3. ด้านทักษะทางปัญญา					
3.1 สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดปัญหา					

ระดับความ คิดเห็น	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
และเลือกใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหาได้					
3.2 มีการวางแผนในการทำงาน					
3.3 มีความสามารถในการบริหารจัดการภาระ งานต่าง ๆ					
3.4 มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และพัฒนาตนเองได้					
3.5 มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน					
3.6 มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า					
4. <u>ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ</u>					
4.1 มีภาวะผู้นำ					
4.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ / ทำงานเป็นทีมได้					
4.3 มีความรับผิดชอบในงานที่ทำ โดยให้บรรลุ เป้าหมายของงาน					
4.4 รู้จักประนีประนอม / มีความยืดหยุ่นในการ ทำงาน / รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
4.5 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ต่อ ผู้ร่วมงาน					
4.6 มีทัศนคติเชิงบวกกับองค์กร และผู้ร่วมงาน					
4.7 มีกิจกรรมายทสุภาพ เรียบร้อย					
5. <u>ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</u>					
5.1 ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการ ติดต่อสื่อสาร					
5.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
5.3 สามารถสรุปประเด็น/หัวข้อ จากการประชุม/ สนทนาได้ถูกต้อง ชัดเจน					
5.4 สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการแสวงหา ข้อมูล และการติดต่อสื่อสาร					

